

AKD-NEWS!

POVÍDKA ■ ILUSTROVANÉ DĚJINY ZBRANÍ ■ AKTUALITY ■ ZAJÍMAVOSTI

Skinheads

Jaké byly dějiny tohoto hnutí?

Winter Survival 2011

Mistrovství AČR v zimním přírodním víceboji.

AS Team Mladá Boleslav

Znáte je z bojiště!

AKD-NEWS!

v tomto čísle

ÚNOR 2011

- 3 **Překvapivý poklad**
- 5 **Skinheads**
- 14 **Elektromagnetické zbraně
a jejich využití**
- 18 **Winter Survival 2011**
- 21 **Ilustrované dějiny zbraní**
- 26 **VIZITKA ASMB**
- 28 **IFAK**
Improved First Aid Kit
- 30 **Bud' fit**
- 38 **Obrazová příloha**
na téma „Bud' fit“
- 46 **EUROCORP**
zvláštní příloha

ÚNOROVÉ FOTO:

*Američtí vojáci reagují na silnou explozi.
Zdroj: AP.
Země: Irák Město: Nadžaf*

Překvapivý poklad

Jednou takhle si hledám v našem sklepě zimní oblečení, když tu najdu opravdový knižní poklad, čtyři díly Československých vojenských dějin! Ihned jsem vzal čtvrtý díl, který byl věnován druhé světové válce a mazal jsem do postele si tu knížku prohlédnout. Na přebalu mě hned zaujala kresba zachycující útok tří tanků T34, třiceti osmi vojáků a jednoho bitevního letounu Iljušin Il 2 typ 3.

Letmo jsem prolistoval pár stránek, které jsou nádherně ilustrované a doplněné fotografiemi. Když jsem byl na konci knížky, řekl jsem si, že bych si ji mohl přečíst. V záchvatu euforie jsem přeskočil úvod a začal číst první kapitolu. Hned po prvním odstavci mě rychle nabitá radost a euforie začala pomalu opouštět, neboť v první větě mě zarazilo slovo „buržoazní“. I přesto jsem se odvážil číst dál. První odstavec jsem přečetl bez úhony, ale jakmile jsem narazil na větu: „Komunisté byli jedinou silou v zemi, která dokázala vypracovat reálný program boje za udržení zbytků demokratických svobod“, dále to byly sociální požadavky pracujících, buržoazní společnosti a nakonec sama KSČ, která mě natolik vyděsila, že jsem v záchvatu paniky hystericky obracel stránky, abych byl svědkem toho jak moje přesvědčení, že tato kniha je úžasná se začíná naprosto brutálně bortit pod náparem zkratk KSČ, které byly snad i pětkrát v každém odstavci. Poslední ránu milosti mi uštědřil úvodník na přebalu, kde se psalo: „Teprve v posledních letech se tohoto náročného úkolu ujal Vojenský historický ústav ve spolupráci s vojenskými akademiemi, Ústavem marxismu-leninismu ÚV KSČ a ÚV KSS.“ Po té co jsem toto dočetl jsem s jekem vyběhl z pokoje a knížku jsem nechal daleko za mnou. Po půl hodině jsem se s nedůvěřivým pohledem na knížku vrátil do pokoje a opatrně jsem ji uklidil do police, až nyní jsem se odvážil o ni napsat.

I přes text v knize nelze přehlédnout opravdu kvalitní ilustrace. V době kdy byla vydaná stála 105 Kčs a má enormních 797 stránek.

**Jen na www.airsoftshop.cz zakoupíte
nyní 6 typů AEG M4 pod 2.000,-Kč!**

Bohemia Air Soft®
www.airsoftshop.cz

**BAS má stále nejlacinější APS celokovy
na trhu (navzdory zdražení 100,-Kč)!**

Čínská televize vylepšila reportáž o stíhačích záběry z trháku Top Gun

1. února 2011 10:35

Čínská státní televize odvysílala reportáž o leteckých manévrech Lidové osvobozené armády. Obrázky stíhačů ale vylepšila dramatickými záběry z amerického trháku Top Gun. Taková praxe je v čínské televizi poměrně obvyklá, pro reportéry je materiál z kapitalistického Hollywoodu prostě příliš svůdný.

Vojenské letouny Čínské lidové armády při vojenském cvičení foto: [AP](#)

Letka ocelových ptáků roluje po ranveji, nabírá rychlost a během okamžiku se ocitne ve vzduchu. Čínští letci v dokonalé harmonii manévrují nad oblaky, pohoda a profesionalita vládne také u radarů na řídicí věži. Když stíhači spatří protivníka, přichází čas udeřit - letec mačká spoušť, od spodku stíhačky se odlepi raketa, cíl během okamžiku exploduje a hořící trosky se snášejí k zemi.

Reportér čínské televize CCTV hlásí, že piloti během leteckých manévru Lidové osvobozené armády použili ostrou munici a zasáhli všechny cíle. Výsledky cvičení těší i představitele armády a na ježka ostříhaný důstojník v rozhovoru pro televizi spokojeně mhouří oči.

ČÍNSKÝ TOP GUN

Podívejte se na reportáž CCTV na serveru YouTube

Reportáži státní televize o manévrech vzdušných sil z 23. ledna nechyběl svižný spád ani zručný střih. Ne všechny záběry ale pocházely přímo z armádního cvičení - výbuch nepřátelského letadla si vypečení novináři vypůjčili z hollywoodského trháku Top Gun. Nápadnou podobnost objevili pozorní diváci a upozornili na to na internetu.

Tom Cruise, hlavní protagonista filmu, není jedinou obětí čínských reportérů. "Existuje více případů úmyslného použití cizích záběrů," komentoval zdroj z televize pro BBC způsob práce tamějších novinářů. Reportéři a editoři si často bez ostychu půjčují záběry z filmů. Často kvůli tomu, že jsou líní. Někdy jsou ale pro ně záběry z hollywoodských filmů prostě příliš dobré na to, aby je nepoužili.

Zdroj: http://zpravy.idnes.cz/cinska-televize-vylepsila-reportaz-o-stihacich-zabery-z-trhaku-top-gun-1ng-zahranicni.asp?c=A110201_102527_zahranicni_aha

Skinheads

Na úvod jeden příklad z praxe:

Citace: “Lidi říkají, že skinheadi jsou náckové, ale já jim nevěřím, jak tomu tedy je ?? Zajímá mě to, protože bych se ke skinum chtěl také přidat, ale chci si o tom více zjistit...”

Tak s tímto přístupem se setkávám poslední dobou na mnoha mediálních sítích a fórech. Nejprve se chtějí k někomu přidat, ani vlastně neví proč, snad proto, že v okolí nevypsali jiné kroužek a kámoš s tou vyholenou lebkou prostě vypadá tak nějak „drsně“, jo a taky poslouchá ty skvělé kapely...

Takto bohužel vzniká spousta mýtů o tom, co toto hnutí vyznává a předchozí přesvědčení mu vlastně často nijak nepředchází. Případně si každé zvolí nějaký názorový průnik mezi tím, co jemu osobně vyhovuje a je schopen se s tím ztotožnit. Zbývá se jen podobně oblíknout. Skuteční skinheads jsou potom nešťastní, že se svým skutečným přesvědčením se nemohou ukázat na ulici, díky těm, jež si na ně pouze hrají a dělají bordel po městě.

Abychom mohli pokračovat po stopách Skinheads, ujasněme si na začátek pár důležitých pojmů, které budeme cestou nejvíce potřebovat:

Subkultura - Skinheads je označována za **subkulturu**, tzn., že je to specifická menšinová kultura v rámci kultury většinové. Obecně vzniká spontánně a nevědomě, může ale také vznikat vědomě a pěstovat sama sebe a vyvíjet tlak na ostatní. Převážně se odklon od kultury uskutečňuje myšlenkově, odklonem od politických hodnot a navenek změnou životního stylu a oblékáním. Subkultura klade určitý trend a jako reakce na něj vznikají odnože s mírně odlišnými názory a nakonec se může i ze subkultury vydělit. Přirozená lidská potřeba uznání pak způsobuje touhu se do určité skupiny začlenit.

Neonacismus – vychází z nadřazenosti bílé rasy, hlavním nepřítelem nacistů jsou imigranti, komunisté, liberálové, cikáni, homosexuálové a především Židé, které viní z mnoha mezinárodních spiknutí. Program je často populistický, většinu problému státu vidí v ideologii multikulturalismu a liberálního levičáctví, činnosti Židů, přistěhovalců a etnických menšin a přichází s radikálními řešeními, mnohdy neslučitelnými s demokratickým zřízením.

Anarchie – v negativním významu jde o bezvládní, vyvolané náhlou absencí autorit např. během občanských válek a v kladném jde o dosažení ideálního stavu, kdy např. na úrovni mezinárodních vztahů, žádný stát jinému nic nenařizuje. Založeno na svobodné vůli a solidaritě. Anarchisté odmítají státní moc.

Původní skinheads je subkultura nepolitická, vyznávající určitý životní styl a poslouchající určitou hudbu. Pojdme trochu kouknout do historie, kde a jak to vlastně začalo a musíme začít na Jamajce.

Jamajka:

Tradiční jamajskou hudbou bylo „**mento**“, což je směsice karibských, afrických a evropských hudebních vlivů. Používají se v něm jak evropské nástroje (housele), tak i africké (bonga, banjo), bylo populární hlavně ve 40. letech.

V 50. letech se prostřednictvím amerických radií, která se dala naladit i na Jamajce, dostalo na ostrov **rhythm and blues (RnB)** a stalo se velmi oblíbeným a vyhledávaným stylem. Pak se začalo postupně RnB měnit na **Rock and roll**, který je na Jamajčany až příliš agresivní, místní soubory začaly proto mnohem více experimentovat s **jazzem** a mentem a vznikla nová směs **shuffle**. Koncem 50. let je tento styl ovlivněn americkými šlágry a to se promítá zákonitě i do tvorby. Ale přes to Jamajčané přichází s novým nápadem, kladou důraz na offbeatový rytmus menta, který přichází krátce a oddělovaně. Tento zřetelně synkopovaný rytmus drží kytara a klávesy nový hudební styl je na světě. Jmenuje se **ska**.

S odchodem Angličanů v roce 1962 a získáním nezávislosti Jamajky, se stává ska nesmírně populární a šíří se do zbytku světa. Měla podporu vlády a v roce 1964 byla prezentována na World fairis v NEW Yorku jako „National music of Jamaica“. Texty byly rozličného charakteru a známými interprety jsou například Jimmy Cliff nebo Skatlites, kteří na počátku hráli jazz.

nebo nedobrovolně).

Vývoj stylu ovlivnili i způsobem, kterým na něj tancovali, rytmicky pohybovali rukama dopředu zpět a výsledkem je ostřejší synkopovaná basová linka.

Kolem roku 1960 se hudba inspiruje pomalejším ska bez náboženských textů. Méně dechových nástrojů, více zpěvu s vlivem amerického **soulu** a máme tu **rocksteady**. Koncem 1968 rocksteady ustupuje pod vlivem rychlejšího stylu **reggae**.

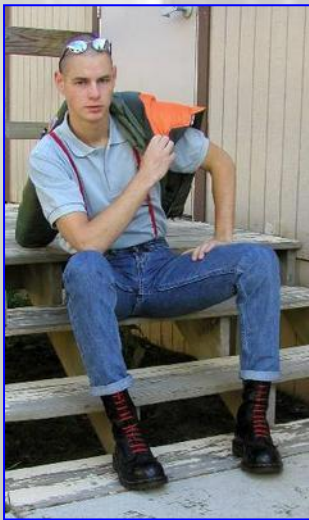

Jako rivalita mezi místními producenty najít něco nového. Tématem textů byla spíše alkoholová zábava a občas sociální kritika.

Do Anglie se ska dostalo s vlnou imigrantů a bylo nazváno „blue beat“ prvním mezinárodním hitem byla píseň „My boy lollipop“ od Millie Small, nahraná v ropce 1964, kterou v české verzi známe od Yvone Přenosilové.

Ted' se mrkneme do Anglie:

V 50. letech se poprvé v poválečné Velké Británii objevil odlišný styl či kultura mladých lidí. V té době přijala část pracující mládeže za svou uniformu dlouhé „edvardovské“ pláště a úzké kalhoty. Byli známí jako **Teddy Boys**. Vyznávali Rock and Roll, byli podivně učesaní s patkami a esíčky pečlivě napomádovanými na čele. Chovali se jako skupina oddělená od konvenčního života.

Počátkem 60. let byli nahrazeni subkulturou **Mods** tzv. Modernisté. Jejich styl se vyznačoval krátkými vlasy a drahým oblečením. Byli to mladí lidé, kteří poslouchali černošskou hudbu jako je soul, jazz, RnB, jezdili na skútrech, ale také to byli první bílí návštěvníci na ska koncertech, kde se setkávali s Rude boys. Jejich nepřáteli se stali příslušníci **Rockové** subkultury. V polovině 60. let však odešla většina Mods k **Hippies**, a zbylí, drsnější Mods, vytvořili na konci 60. let tzv. **Hard Mods**.

Uhlazený vzhled vystřídali džíny, kostkovaná košile a těžké pracovní boty (např. Dr. Martens), oblečení pracující třídy. Kromě soulové hudby se u nich stalo moderní reggae a ska. Bylo to úplně přirozené, protože mezi jejich čtvrtěmi a ve svých ulicích potkávali jamajské a antilské imigranty, a ještě podrobněji Rude Boys.

Podle tohoto multirasového a multikulturního prolnutí a podle odmítnutí kompromisu s buržoazií, označujíc příslušnost k pracující třídě, se zrodilo nová subkultura - SKINEHEADS.

Promícháním těchto dvou stylů anglických Hard Mods a jamajských Rude boys, vznikla mládež, která měla dost neuhlazené módy hippies a politikaření společnosti. Subkultura Skinheads byla svou podstatou antirasistická a apolitická, pohrdala parlamentní politikou. Přesto byli hrdí na svůj dělnický původ a dodnes oslovují ve svých písních „working class.“ Jednalo se o příslušníky jak bílých, tak ostatních ras. Poslouchali reggae nebo podobné ska, tedy hudbu, která má kořeny na Jamajce. Oblékali si těžké pracovní boty, seprané levisky, košile značky Ben Sherman. Stavěli se proti měšťáctví, hippies, dětem z bohatých rodin, měli sklony k patriotismu a distancovali se od drog. Už jen od hippies se lišili krátkým střihem vlasů, čím dávali najevo svůj odpor. Oblíbený sport byl fotbal, který dával možnost vyjádřit fanatickou oddanost svému klubu. Četné bitky na stadionech pak předcházely vzniku další subkultury **Hooligans**. Skinheads začali častěji páchat výtržnosti a dostávali se tak do sporu se zákonem. Jednotlivé gangy měly svá území. Některé napadaly i studenty a homosexuály a také imigranty převážně muslimské

Pakistánci. Těchto napadení se účastnili i černí Jamajčané. Bylo to projevem xenofobie a sociální frustrace z obavy o nedostatek práce a nikoliv projevem rasismu.

Počátkem 70. let první vlna skinheads opadává a na ulicích v letech 1972-1976 nejsou skinheads v podstatě vidět.

Koncem roku 1969 se u skinheads změnil účes a vlasy povyroستly více jak 5 cm, avšak tyto musely být pečlivě upraveny a s pěšinkou na straně. S tím také souvisela krátkodobá synonymní změna názvu na **Suedeheads**. Oblečení je více elegantnější. Více stylu, ale stejná mysl. Tito „elegáni“ však během roku 1972 téměř vymizeli spolu s celou subkulturou.

Společně s nimi vymizela i skupina tzv. **Smoothies**, která také holdovala fotbalu a černé muzice, měli ještě o něco delší vlasy než Suedeheads.

Styl **Bootboys**, styl **ulice**, zůstává častý až do příchodu **Punku**, zejména v blízkostech fotbalových stadionů.

Krise Velké Británie v roce 1976 s sebou nese opět sociální problémy a v tomto prostředí vzniká **Punk**. Spousta chaosu a rvaček, vracejí se skinheads, kteří se už všichni nechovají tak apoliticky a někteří z nich se připojují k pravicovému myšlení. Při svém návratu zachovali prvky starého stylu a rozšířilo ho o vyholené hlavy popř. obarvené zbytky krátkých vlasů. Někdy byl ve vlasech vybarven nápis Union Jack, vrátily se vysoké boty, šle a tetování i na obličej. Vzbuzovali dojem armády, kde útok na jednotlivce znamenal násilnou odvetu všech. Skini, kteří podporovali Teds se vrátili ve své původní eleganci a postoji pracující třídy. Byli to tradicionalisté. Pronásledovali plastic punky (zkomercializovaná forma punks), jako by byli hippies střední třídy před 10-ti lety. V Londýně vznikly hospody, kde nikdo z nových skins pod 25 let nebyl tolerován. Muzika se posunula od ska k **Oi! Punku**. Agresivní hudba vychází z **Punk rocku**, což je rockový žánr, který se vyvinul ve Spojených státech, Velké Británii a Austrálii, rychlá ostrá muzika s krátkými písněmi jednoduchého ražení a často politickými texty proti vládě. Punk také využil filozofie (**DIY** = Do it yourself = „Udělej si sám“) bez podpory reklamy a sponzorů. Rozvinuté kultury zvykli lidi na to, aby si výrobky kupovali. V 70. letech se v západní Evropě a Severní Americe hlavně studenti vysokých škol postavili proti konzumnímu způsobu a praktikám některých korporací, jako třeba Coca Cola, mimo jiné v podezření z vražd a dětské práci v Nike. Heslem je „Mysli globálně, jednej lokálně.“

Oi! Punk, se původně jmenoval v 80. letech **street punk**, než novinář Garry Bushell přišel s názvem **Oi!** podle písně skupiny Cockney Rejects, která se jmenuje Oi! Oi! Oi!

Tato hudba spojovala street punkery a skinheady. Oi! byl i pozdrav mezi dělníky v Anglii. Agresivní hudba, obsahuje útočné texty. Až následně byla některými skupinami zneužita pro nabádání k rasovým útokům. Texty písní protestovaly proti všemu (4-Skins, The Last Resort)

<http://www.youtube.com/watch?v=XWLU76o5rEI> odkaz na písničku Oi! Oi! Oi!

Na přelomu 70. a 80. let se opět vrátil ska a hudební styl **2Tones**, jako předělávka původního jamajského stylu ovlivněný dozrívající punkovou érou, který pomohl

původním skinům odvolat se na původní kořeny, symbolizované černobílou šachovnicí ska symbolizující antirasismus a jednotu. Tento styl je nazván podle legendárního nakladatelství Two Tone Records, kde vydávala svá první alba většina kapel, založené klávesistou Jerry Dammersem, pro které vytvořil i originální grafiku černobílé klávesnice, kterou většina lidí spojuje s rovností černých a bílých, ale pravdou je, že ji měl na svém skútru, a že se mu prostě líbila. Počátkem roku 1981 éra 2Tones upadá.

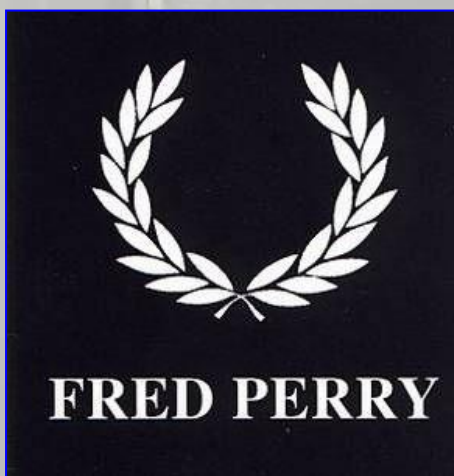

Se zjevením 2Tones principiálně souvisí subkultura **Tradicionalů (Trojans** podle nahrávacího studia) od roku 1978 funguje dodnes, je reakcí na šíření **neonacismu**. Snaží se udržet původní kult skinhead svou hudbou i časopisy. O fašistech říkají, že jim ukradli jejich kult, jméno a pro lidi, kteří se o tyto věci nezajímají, je těžké pochopit smysl a myšlenku Skinheadství. Oblékají se hlavně do sportovních značek typu Lonsdale, Ben Sherman či Fred Perry a poslouchají tradiční ska a zejména skinhead reggae. Zastávají především stálé partnerské vztahy, dobrou práci a odpor k drogám s výjimkou alkoholu.

Dnes se dělí Oi! hudba na 2 proudy:

1) **Oi! původní** forma hospodských popěvků protirasistického stylu.

2) **WP Rock, resp. White Power Rock**. Ten nemá s původní antirasistickou ideologií nic společného. Jde o neonacistickou odnož, kterou využila v 70. letech anglická národně-socialistická strana Národní fronta v pouličních bitkách jako údernou jednotku. Na radikalizaci části skinhedů, měla vliv špatná bytová situace, zvyšující se nezaměstnanost, za kterou zčásti oprávněně byla viděna vina přistěhovalců z bývalých britských kolonií. Protože přistěhovalci byli přednostní skupinou při přidělování bytů. Národní fronta toho chtěla využít k obsazení politické scény, ale bez politického svědomí a kultury. Tato část Skinheads začala postupně směřovat k politickému myšlení, u zrodu toho stál Ian Stuart Donaldson když v roce 1977 založil kapelu Skrewdriver. Skupiny si začaly tvořit písničky o rytířích, Vikinzích a cti a později si vytvořili i vlastní hudební styl **RAC (Rock Against Communism = Rock proti komunismu)**.

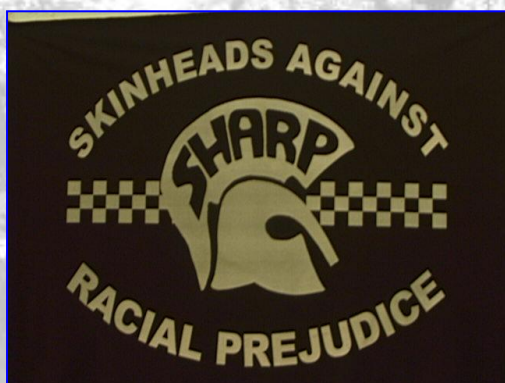

Roste počet kriminálních útoků na přistěhovalce černé pleti. Ultrapravičáci na sebe strhávají pozornost a lidé začínají odsuzovat skinheads. V Evropě vzniká proud postavený na propojení neonacismu a fašismu a v roce 1981 se dostává do Ameriky, kde má rasismus silné kořeny. Tam byli skinheads považováni za nástupce **Ku-Klux-Klanu**. Američtí WP Skinheads byli účastní i na akcích Hammer Skins, což je mezinárodní neonacistická organizace založená v roce 1988 v Dallasu, na akcích American nazi party nebo White aryan resistance. V 1. pol. 80. let se proud dostává do Evropy, hlavně do Německa a Itálie a tady už se jedná ne o WP skinheads subkulturu, ale o hnutí. S tím souvisí používání neonacistických znaků a terminologie. Při

spojení Evropských neonacistů hrála důležitou roli organizace Blood & Honour, a jedním z hlavních úkolů se stalo i zpochybňování nacistických válečných zločinů a propagace

pohlavárů Třetí říše. Skinheadské značky (Fred Perry, Lonsdale, Pitt Bull, Ben Sherman...) začínají nahrazovat přímo neonacistické (Thor Steinar, Grassel...)

Jako reakce na xenofóbní myšlení (xenofobie, je strach z cizinců a přeneseně z neznámého a z předsudků) vznikl v roce 1986 v New Yorku **S.H.A.R.P. (SkinHeads Against Racial Prejudice - Skinheadi proti rasovým předsudkům)**. Vytváří protipól WP Skins. Ale na rozdíl od WP Skinheads, kteří vyžadují opravdovou politickou angažovanost při ekonomických transformacích, Sharps vyjadřují pouze antipatie. Sharps vyvolávají bitky s WP Skins i za použití extrémního násilí se střelnými zbraněmi. Nově vzniklé kapely jsou ostře zaměřeny proti fašismu, uvažují politicky a jsou stylově oblečení. Myšlenka dorazila i do Evropy, do Anglie přes zpěváka antifašistické Oi! kapely The Oppressed. Vznikaly různé kapely, časopisy, vydavatelství. Vztah se navazuje i s anarchisty či redskiny. Jsou proti útisku menšin a zastávají myšlenku „Punk & Skins United“, kvůli vzájemnému nepřátelství mezi neonacistickými skinheads a příznivci punku. Sharps jsou v České republice aktivní od roku 1989. U nás se k SHARP hlásí např. Green Smatroll, Last Strike nebo The Protest. Ostře se proti rasismu a sociálním problémům vyčleňuje i kapela The Chancers.

Redskins R.A.S.H Red Anarchist Skinheads jsou antifašisticky a levicově orientovaní. Levicová uskupení se řídí hesly Svoboda, rovnost, bratrství. Slova levice a pravice vznikla v 18. století během Velké francouzské revoluce. Kořeny Redskins najdeme už na Jamajce 60.let. V Anglii se objevili koncem 70. let a počátkem 80. let vzniká stejnojmenná kapela Red Skins. A mnoho dalších kapel. Časem, ale začali vznikat R.A.S.H kapely, které hrají Oi! punk ačkoliv se v něm objevují i politické texty. V

Československu se první redskins začali vyskytovat v raných 90. letech. Od ostatních skinheadů se moc neliší, image zůstává až na pár detailů (červené bundy a červené tkaničky v botách, které nemusí být pravidlem) nedotčená, také se hlásí k myšlence S.H.A.R.P. „Punks and Skins united“. Redskins se považují za bojovníky proti kapitalismu. V roce 1992 vzniká v USA 1. oficiální organizace, která byla založena skinheady kolem May Day Crew a to je právě R.A.S.H, která byla vyhlášena k 1.1. 1993. Stalo se tak v reakci na incident, kdy několik skinheadů, hlásící se k S.H.A.R.P. ubilo k smrti homosexuála. Silné zastoupení redskins je např. v Španělsku, Itálii nebo Francii, kde jsou Red and Anarchist Skinheads hojnější, než ve střední Evropě. V menší míře se vyskytují i v severní Americe, Rusku a Německu. Hojně zastoupení mají v Jižní Americe. Jsou hrdí na svůj původ - dělnickou třídu. Častokrát spolupracují se S.H.A.R.P., protože mají stejného nepřítele - neonacisty. Ačkoliv R.A.S.H. spojuje jak komunisty tak anarchisty, často dochází mezi těmito dvěma frakcemi k názorovým neshodám, včetně násilí. Mezi redskiny se vyskytuje jak umírněná levice tak i stalinisté a bolševici. Přestože některé zahraniční R.A.S.H. skupiny oslavují bolševismus a jeho vůdčí osobnosti, čeští R.A.S.H. se od minulého režimu distancují. Ujímá se spíše označení anarchoskinheadi, právě kvůli využívání zástěrky R.A.S.H. pro propagaci bolševismu. I Redskinsi často odmítají bolševismus, jsou stoupenci libertinského komunismu.

Typickou českou odnoží skinheads jsou **Kališníci**. Na počátku 90. let se k ní hlásilo více než 5000 členů. Byli velmi vlastenecky založeni. Odkaz byl jasný: „Nemáme rádi nic, co není české“. Primárním nepřítelem byli cikáni, Vietnamci, komunisti, nacisti a neonacisti. Protože začínali v době bolševismu, byli často viděni ve společnosti punkerů do doby

sametové revoluce. Jejich hudba byla tvořena kapelami jako Orlík, agresivnější Braník. V jejich textech se objevili rasistické texty a za to bylo 6 členů kapely odsouzeno na 8 měsíců nepodmíněně se zkušební dobou 1-1 1/2 roku. Hubert Macháně či Tři sestry, později např. Patria. Je velice těžké je někam zařadit, mohli si povykládat s WP skiny, jelikož nesnášeli cikány. Byli apolitičtí, chtěli se bavit, opět typickým českým pivem. A tak tato éra byla kratičká, mnoho z Kališníků se stalo WP skiny, Oi! skiny, punkery (např. Lou Fanánek Hagen), či přestalo být skiny úplně.

Nejznámější Oi! skupiny u nás jsou Pilsner Oiquell, brněnská skupina Operace Artaban, Orlík, The Riot.

Orlík - je veleznamá česká Oi! kapela, kontroverzní svým nacionalistickým cítěním a některými písněmi jako Bílá Liga. Hlásili se ke Kališníkům, neboli české specialitě – husitským skinheads. I když fašouni nebyli, mimoděk u nás svými texty nastartovali éru WP skins. Nic to ale nemění na tom, že jejich texty jsou doteď aktuální (Dvojí metr).

Kapely Krátký proces, Braník, Valašská Liga nemají s původním Oi! nic společného.

Pro úplnou představu, abych Vám ještě malinko zamotala hlavičky, odbočím do specifického českého prostředí četných demonstrací:

Rasismus tedy představoval problém, se kterým se předrevoluční punkové a skinheadské hnutí částečně potýkalo, ale po roce 1989 došlo k rychlému vyprofilování obou skupin, které odvedlo případné rasistické elementy od punku k subkultuře skinheads. Po roce 1989 slovo skinhead u nás označovalo téměř výlučně rasistu či přímo neonacistu. Brzy začalo docházet k rvačkám, kdy skupiny skinheadů resp. lidí s tímto vzhledem proháněli anarchisty a punkery. Vzpomínám si, že tyto násilné honičky nebyly na počátku 90. let vůbec ojedinělé. V roce 1991 došlo poprvé k rozsáhlým rvačkám na pražském koncertu punkových skupin „Branická žízeň,“ na který dorazila skupina asi tří set skinheadů, která napadala všechny lidi, které skinheadi pokládali za anarchisty. Další útok se odehrál při demonstraci anarchistů 30.5.1991, proti výdajům na jubilejní Všeobecnou výstavu v Praze, kdy asi 50 skinheadů napadlo asi 120 anarchistů, zde však byli už přítomni anarchističtí militanti ochotni se aktivně bránit a tehdy policie nijak nezasáhla.

Následující léta přinesla řadu demonstrací, 15. března 1992 v Praze na Václavském náměstí, která skončila v Opletalově ulici vítězstvím anarchistů a bitva, ke které došlo mezi anarchisty a skinheady (neonacisty) na 1. máje 1992 v Praze na Letné, které se účastnilo několik set lidí na obou stranách. Tehdy anarchisty - militanti v helmách poprvé použili zápalné láhve, dokonce jeden aktivista anarchisty najížděl do skinheadů dodávkou. Bitva se stala rozhodující pro jednoznačně lépe připravené anarchisty a na dlouhá léta se neonacistické akce přestaly v Praze konat. Tento antifašistický úspěch se podařil díky inspiraci z podobného uskupení v sousedním Německu FIF (Front of individual Freedom). Existovaly i další skupiny, jako Buňka aktivního odporu, která v roce 1992 zaútočila zápalnou bombou na sklad firmy monitor, s gramofonovými deskami skupin Orlík a Braník.

Nezbývá než konstatovat, že jsme opět zavedli jistou, českou specialitu. A teď se v tom někdo vyznejte. Omlouvám se, ale toto téma je natolik obsáhlé, že není možné, ho dále rozebírat v tomto článku.

Takže z toho plyne, že není vůbec jednoduché se k nějaké subkultuře přidat. Není ani jednoduché se správně oblíknout. Není vůbec ojedinělé, že oblékáním určitých značek a nápisů na oblečení asi podporujete ultrapravici, aniž byste si to vůbec uvědomovali. A Úřad vlády v roce 2009 dokonce podpořil kampaň s letákem: „Víš co nosíš? Víš komu platíš?. Koupí těchto značek podporuješ rasisty a hlásíš se k neonacistické ideologii.“ Jednalo se o značky : Thor Steinar, Masterrace Europe, Niebelunge!, Consdaple, Bohemia, Grassel, Eighty Eight, Doberman Streetwahr, Pretorian.

Namátkově jsem si prohlídla zboží některých výrobců jak vypadá v současné době na jejich webu a musím říct, že bych mu neodolala, a nevím jestli dříve vypadalo nějak jinak, protože dnes jde pravděpodobně o velice kvalitní a značkové zboží a připadá mi nekorektní, aby mi kdokoliv určoval, zda si mohu nechat na sportovním tričku runy našich „předků“ (runa vítězství apod.), které tady existují od roku 150 n.l., jenom proto, že si je nějaká skupina lidí vypůjčila pro svoji symboliku. A tím pádem nemůže být v budoucnu symbolem už pro nikoho jiného. Za chvíli si asi budeme dávat pozor, až půjdeme do železářství koupit srp a kladivo, či do zeleniny třešně, abychom tímto neváženým činem nepodpořili ošklivé ideologie...

Pokud se budete chtít včlenit do nějaké subkultury nebo ji nějakým způsobem hodnotit, doporučuji si nejdřív nastudovat veškerý dostupný materiál, protože problematika subkultur je značně složitá a každá uniformovanost způsobuje dojem, že všichni členové subkultur smýšlejí naprosto stejně. I když jste ve skupině, tak stále platí rčení: „Co člověk, to názor.“ A tak hurá do butiku. Článek by měl být úvodem do Vašeho vlastního přemýšlení....

Na závěr Vám chci ještě doporučit shlédnout zajímavou reportáž o českých Skinheads s názvem **13. komnata Daniela Landy**, viz následující odkaz:

<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1186000189-13-komnata/205562210800005/>

Autor: Marci

Zdroj: Autor

Wikipedia

YouTube

<http://skinhead.name/>

<http://www.antifa.cz/>

<http://www.ceskatelevize.cz/>

Foto: Internet

INZERCE

M14 od STTI, tělo ABS, ostatní kov. Ve zbrani je ubgrade: NBU hlava válce, kluzná ložiska s dvojitou drážkou, motor, píst s celokovovým ozubením, hlava pístu, hlava válce, pružina 120 a tryska. Zbraň má hodnotu zhruba 5000. Ke zbrani dám akumulátor s nabíječkou a ris lištu na optiku, popř. podle zájmu

i malou vzduchovkovou optiku. Vada je že je zlomené zadní očko na popruh a je znatelné opotřebení těla. Chtělo by to nové. Je možné domluvit se i na větší slevě.

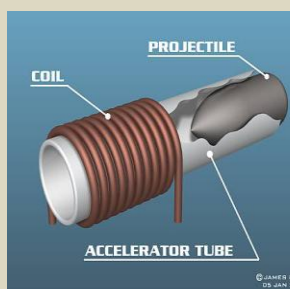
Kontakt: Jaroslav Jeřábek
jerabek.jaroslav@gmail.com

Elektromagnetické zbraně a jejich využití ve vojenské technice

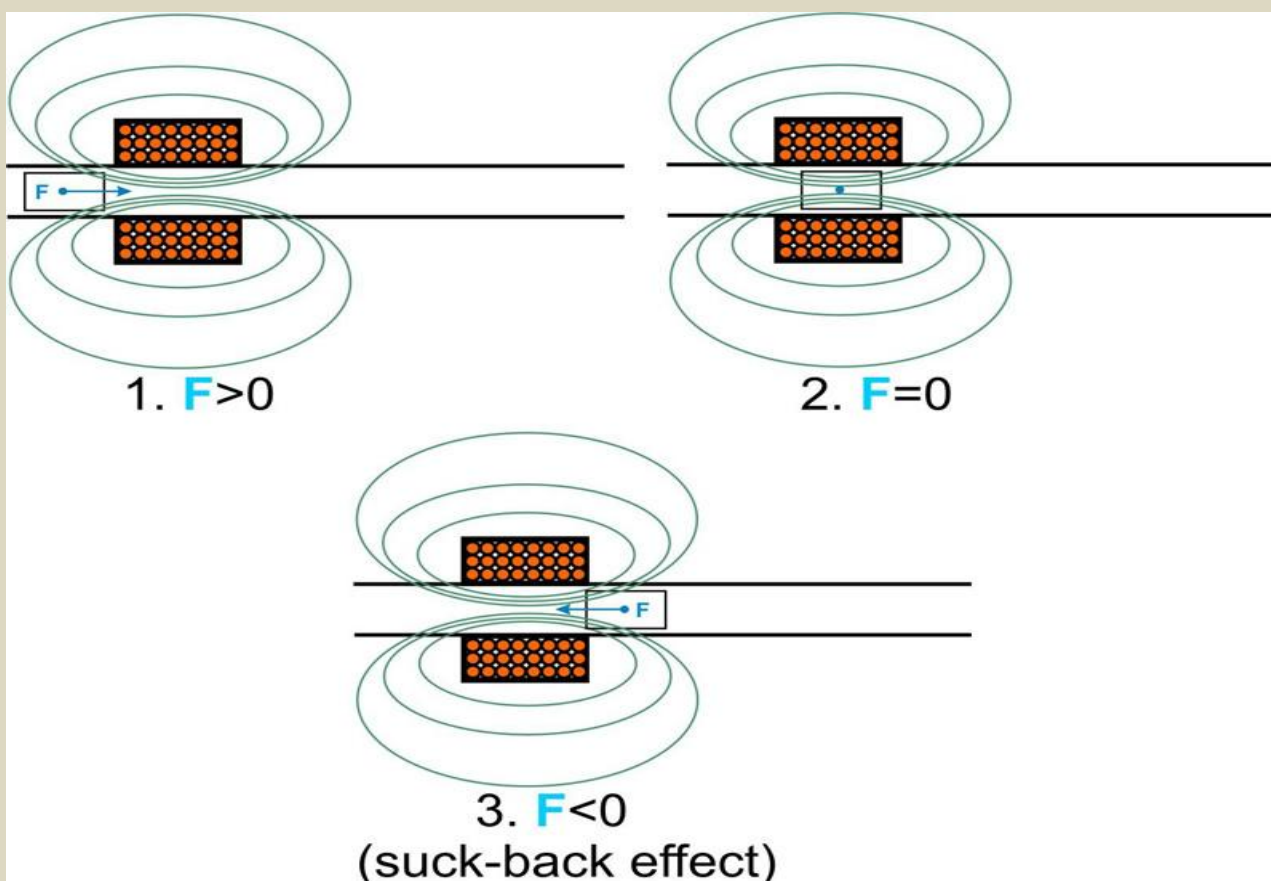
Další článek na vyžádání, tentokrát na téma elektromagnetické zbraně a jejich využití ve vojenské technice. Jako u předešlého článku se z hlediska elektrotechniky dopustím značných zjednodušení a zanedbání, avšak pro účely tohoto článku to není podstatné.

Tak, první věc, kterou musím napsat je ta, že dnes se elektromagnetické kinetické zbraně nevyužívají, neboť jsou stále ve fázi vývoje. Principů těchto zbraní je mnoho, od využití EM pole k urychlení projektilu, přes mikrovlnné zbraně, které způsobují vypařování vody z těla nepřítele a zejména jeho mozku, až po zbraně, které EM rušením zničí všechny elektronické systémy nepřítele. Včetně radarů, velitelství a zejména letounů, které jsou pokročilou elektronikou doslova napěchované až k prasknutí.

Každé téma je celkem obsáhlé, takže je všechny proberu postupně. Dnes se budu věnovat kinetickým EM zbraním, takovým, které EM pole využívají k urychlení střely.

Princip je překvapivě prostý, na to jak je tématika komplikovaná. Představte si cívku, namotanou na plastovou trubku. Před cívku umístíte magneticky vodivý projektil, to jest z magnetického materiálu-třeba železo. Pak do cívky pustíte proud. Co se stane? Magnetické pole, které v cívce vznikne, začne projektil přitahovat. A čím blíže je střela blíže k působišti magnetického pole (zpravidla uprostřed cívky) tím více je magnetickým polem urychlována. Teď co? Proud vypneme a síla která střelu urychluje, zanikne. Musí zaniknout, protože když střela dosáhne působišť mag. pole a to tam stále bude, stejná síla začne střelu ZPOMALOVAT! Viz. obrázek níže.

Proto je nutné tu sílu včas odstranit a to se dosáhne pouze zánikem magnetického pole. Jenže magnetické pole jen tak samo od sebe nezanikne, protože je v něm uložená určitá energie a ta se musí „odčerpat“. Je možné zásobovat cívku z nabitého kondenzátoru - takové skladiště energie. Představte si ho jako přepouštěcí vodní elektrárnu. Pro ty, co neví co to přepouštěcí elektrárna je, vysvětlím. Představte si vodní nádrž někde na kopci, zpravidla na nějakém hodně vysokém a rozlehlém. Do nádrže, která je na vrchu kopce, vede betonové potrubí a u úpatí kopce je reverzní turbína. To je taková zvláštní turbína, která umožňuje vodu „natlačit“ do nádrže na kopci. Vykona se tím nějaká práce a spotřebuje elektrická energie. Teď k čemu to je: ta masa vody energii, potřebnou k vytlačení do kopce, stále má, protože na ní působí gravitační síla. A když ji pustíme zpět na turbínu, začne vyrábět elektrický proud. Využívá se toho k pokrytí špiček odběru elektrické energie. Taková elektrárna se doslova chová jako zásobárna energie a představa kondenzátoru jako podobného skladiště energie je pro tento účel plně dostačující.

Pustíme tedy do cívky proud z kondenzátoru - takže tu uskladněnou energii budeme přesouvat z kondenzátoru do cívky. A z cívky bude energii „odčerpávat“ urychlovaná střela. Zákon zachování energie je celkem slušně vycvakaný a tak vstupuje v platnost.

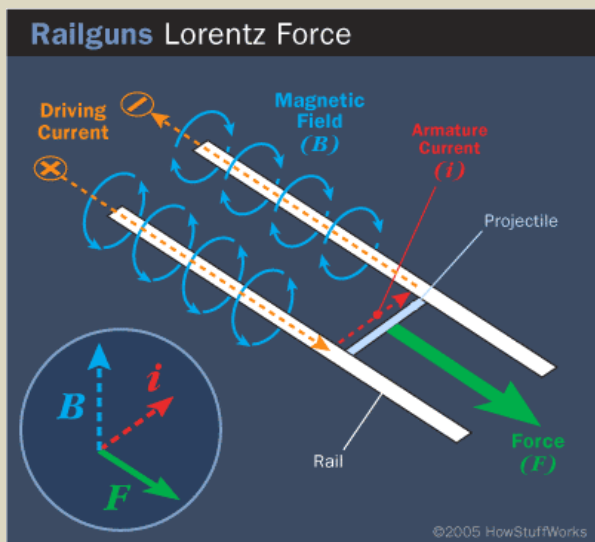
Dá se celá ta soustava spočítat tak, aby energie v kondenzátoru „došla“ ve chvíli, kdy střela dosáhne působíště magnetického pole a ve chvíli, kdy by projektil BYL zpomalován, už tam žádné magnetické pole nebude a tedy nebude mít projektil co brzdit. Toto je zbraň typická pro amatérskou stavbu, protože nevyžaduje složitou konstrukci.

Teď trocha nezbytné teorie. Všechny veličiny, které v této soustavě mají nějaké uplatnění, to jest elektrický proud I , magnetická indukce B a síla F jsou vektory a to znamená, že působí nějakou hodnotou nějakým SMĚREM. Co více, všechny tři veličiny jsou NAVZÁJEM KOLMÉ!! Je důležité si to uvědomit pro pochopení funkce těchto zbraní.

Představte si namotanou cívku a představte si, že proud teče vodičem ROVNĚ, tedy směrem jak je vodič uložený v prostoru. A teď si představte jeden závit - tedy smyčku. Protože indukce působí všesměrově, siločáry (místa se stejnou intenzitou pole) budou tvořit kružnice okolo tohoto závitu. Protože je těch závitů kolem sebe naskládáno mnoho, určité směry se navzájem odečtou a potom zbyde, že indukce směřuje do středu cívky, viz. obrázek výše. Není to zcela přesné, ale jako hrubá představa to postačuje. A když má být síla kolmá na obě tyto veličiny, tak musí působit směrem do nebo z cívky. Což je přesně to, jak fungují tyto zbraně.

Jiný druh zbraní, o něco dokonalejší, využívá toho samého jevu, přestože to není na první pohled vůbec zřejmé. Představte si hlaveň, podélně rozříznutou na dvě části, a nějakým způsobem mechanicky upevněnou tak, aby se nemohla hnout. Z principu ani není potřeba ji nějak utěšňovat. Každý kus hlavně bude jedna elektroda. Důležité je, aby hlaveň měla velmi dobrou elektrickou vodivost, vysvětlím níže, avšak teď musím drobet odbočit.

Určitě jste si všimli projevů těchto jevů, když jste potřebovali nastartovat auto s vybitou baterií a musel vám pomoci soused kabely. Pokud jste si někdy všimli při startování těch kabelů, tak sebou vždy trochu hnuly. Cukly sebou. A zas se dostáváme k fyzice. Ať už máte jakkoliv pokroucený drát (nezauzlovaný, pro zjednodušení) a pustíte do něj dostatečný proud, drát kolem sebe vytvoří magnetické pole a po určitém čase se drát VŽDY narovná do dokonalého kruhu. Je to proto, že magnetické pole působí samo na sebe a vzniká tak síla, která se vodič snaží úplně narovnat. Protože ho ale držíte u baterie, nemůže. Vlastní pevnost mu to nedovolí, tak druhá nejlepší varianta je kruh.

Stejný princip funguje i zde-hlaveň je rozříznutá na dvě elektrody, do ní se vloží projektil o nějaké elektrické vodivosti a fyzika se postará o zbytek. Tomuto uspořádání se někdy říká RAILGUN, přeloženo jako kolejnicová zbraň.

Dnes je toto uspořádání dosti běžné v amatérské výrobě, avšak stále výrazně méně než klasický Coilgun. Síla, která ‚narovnává‘ proudovou cestu se uplatňuje stále, proto musí být vodivé elektrody-kolejnice dosti pevně uchyceny. Funguje to docela spolehlivě, má to však jednu podstatnou nevýhodu. Kolejnice se velmi rychle opalují, a tak se stává že se po určité době projektil v opálené hlavni zadržává, snižuje se tak efektivita přenosu energie

a zbraň ztrácí účinnost. Pokud bychom však dokázali tento problém vyřešit, pak je toto uspořádání nejvhodnějším kandidátem na ruční elektromagnetické zbraně jako náhrada zbraní, založených na střelném prachu. Samozřejmě za předpokladu, že se nám podaří vyřešit i problém s napájecím zdrojem. Spotřeba takové zbraně je poměrně značná a ani ty nejkvalitnější a největší baterie Li-Pol by neovládly více než několik desítek výstřelů. Velmi hrubým odhadem.

Pak je ještě třetí významné uspořádání, které vychází z klasického Railgunu. Představte si, že je projektil nevodivý a chová se jako izolant. V tu chvíli jistě nastává otázka, jak ho ‚rozhýbat‘. Není to tak neřešitelný problém, jak by se na první pohled mohlo zdát.

Opět je potřeba baterie z kondenzátorů, tentokrátě dimenovaných na poměrně vysoké napětí. Dejme tomu alespoň 4 kV-4000 voltů, s energiemi kolem 5-10J (Joule- jednotka energie) pro ty nejmenší projektily a laboratorní účely. Pro srovnání: podle zákona o zbraních a střelivu je limit pro nutnou registraci vzduchové zbraně energie projektilu 16J. Běžné airsoftové zbraně dosahují energie projektilu pouze jednotek Jouleů. Dále je potřeba zdroj velmi vysokého napětí, řádově stovky kilovoltů- ale pozor, tento zdroj se NEBUDE účastnit urychlení projektilu. Jak to celé funguje?

Základní myšlenka je, že pomocný zdroj vysokého napětí překoná elektrickou pevnost vzduchu mezi kolejnicemi a natáhne tam oblouk. Ten se chová jako plazma-a o plazmě je velmi dobře známo, že má relativně malý elektrický odpor. Tímto obloukem už může téci proud z kondenzátorové baterie, a nutno dodat, že ten je v porovnání s proudem, který zažehl oblouk, nesrovnatelně větší. A protože se uzavřela proudová smyčka, na oblouk působí síla a tlačí ho ven z hlavně, takže do důsledků oblouk před sebou tlačí projektil. Toto uspořádání je vhodné pro nejvyšší energie a pro nejsilnější zbraně.

Teď něco k představě o tom, jak by tyto zbraně měly fungovat a proč.

Zajímavé je použití kolejnicové zbraně jako protitankové. Představte si prut z vyhořelého uranu. To, že je radioaktivní nás k použití vůbec nezajímá, jde spíše o to, že má poměrně značnou hustotu a je elektricky nevodivý. A že ho vystřelíte obrovskou rychlostí na tank. Prut je na špičce úmyslně tupý, aby mohl do tanku vrazit. Žádná exploze není potřebná, natožpak trhavina. Představte si tank jako zvon - je to nějaká dutina, kde se můžou tvořit ve vzduchu mechanické kmity. Uranový prut do tanku vrazí a to má stejný účinek jako když udeříte palicí do gongu nebo zvonu, jen s tím rozdílem že zvuková vlna nemá kudy ven a v prostoru tanku se začne odrážet. Důsledek? Posádka v první chvíli ohluchne a oslepe. Dopadající zvuková vlna má takovou energii, že roztrhá ušní bubínky a způsobí

popraskání očních bulv. Dále pak namáhá buněčnou strukturu plic a působí jejich značné poškození. Posádka tanku pak následně umírá na udušení.

Důvod, proč je potřeb, aby byl projektil nevodivý, je ještě jeden. Fyzikální princip, který projektil urychlí, působí i obráceně. Když elektricky vodivý projektil vletí do magnetického pole, vlivem jeho rychlosti se bude pole měnit. To způsobí, že se ve struktuře projektilu začnou indukovat tzv. vířivé proudy, které vyvolávají vlastní magnetické pole, které ale působí PROTI magnetickému poli, které je vyvolalo a na střelu bude tak působit síla, které ho bude ZPOMALOVAT. Pak by sice do tanku projektil vrazil, ale už by neměl dostatečnou energii, aby posádku usmrtil.

Další možnost je využít takovéto zbraně jako protiletectvé obrany. Klasické střely, hnané střelným prachem, mají v rychlosti určitý limit, daný konstrukcí zbraně a použité výmetné složce. Střelný prach má stručně řečeno v rychlosti střely technologické maximum, které nelze překonat. U EM zbraní je technologické maximum mnohem výše a je možné dosáhnout malými projektily mnohem vyšších rychlostí, než srovnatelnými střelami hnanými střelným prachem. Snad ani nemusím dodávat, že pokud bude rychlejší střelivo, nepřátelská letadla půjdou zasáhnout mnohem snáze.

Projektil s vyšší rychlostí také doletí mnohem dále. Je tak možné ostřelovat mnohem vzdálenější cíle.

Na závěr něco zákona. Elektromagnetické zbraně jsou, pokud vím, považovány za zbraně kategorie A, jsou tedy zákonem zakázané a jejich konstrukce, používání i obchod s nimi jsou trestným činem, vyjma výzkumu státem autorizovanými výzkumnými středisky a využití armádními složkami AČR-armády české republiky.

Příště se budu věnovat elektromagnetickým zbraním mikrovlnným a taktickým, tedy takovým, které nemají za cíl přímé poškození jednotek nepřítele, ale spíše taktický význam.

Informace, obsažené v článku jsou založené na mých vlastních znalostech a přestože jsem článek napsal s nejlepším vědomím a svědomím, v žádném případě nemohu ručit za jejich správnost.

Autor: Jan Zmařas Zmatlík

Winter Survival 2011 (17. ročník)

V pohoří Jeseníky se koná od 30. ledna do 4. února 2011 **mezinárodní Mistrovství Armády České republiky v zimním přírodním víceboji Winter Survival 2011.**

Tento závod je v podmínkách AČR nejnáročnější zimní sportovní soutěží, která zahrnuje adrenalinové (outdoorové) disciplíny sportovního charakteru a aktivity podobné bojovým činnostem jednotlivce a malých skupin v zasněženém horském prostředí. Soutěž pořádá Generální štáb AČR a Univerzita obrany v Brně.

Čtyřdenní vytrvalostní závod Winter Survival zahrnuje přesuny členitým terénem podle mapy, sjezdové a běžecké lyžování, biatlonový závod na sněžnicích, vojenské lezení, střelbu z armádních zbraní, překonávání vodních toků a umělých překážek, přepravu raněného člena týmu, záchranu a poskytnutí první pomoci v lavině, nouzová přespání ve volné přírodě apod. Soutěž tříčlenných družstev v podstatě simuluje činnost vojenské hlídky v neznámém zimním horském terénu a od závodníků vyžaduje vysokou úroveň individuálních schopností a dovedností, stejně jako týmovou spolupráci.

Sedmnáctého ročníku extrémně obtížného závodu se vedle příslušníků české armády účastní také vojáci z Belgie, Německa a Polska.

(Foto: archiv MOČR)

Nejtěžší etapa závodu začala ve středu 2. 2. 2011. V šest ráno vyrazely týmy z prostoru u osady Bílý Potok západně od Vrbna pod Pradědem na druhou část dvou denní vytrvalostní etapy.

Na vojáky čekali např. simulovaná situace, kdy každý tým musel překonat improvizovaný lanový most přes rokli pomocí pětimetrové klády, kterou bylo nutné postupně posouvat na druhou stranu. Další disciplínou bylo také zdolání vodorovného lana nataženého mezi dvěma skalními bloky francouzským způsobem a zavěšeného lanového žebříku.

Po získání indicií museli vojáci zvolit nejkratší a nejpřímější trasu při přesunech mezi kontrolními body, což často znamenalo ujetí na lyžích pár kilometrů navíc po vrstevnici nebo brodění se ve sněhu napříč roklemi.

Po skončení vytrvalostní etapy bylo ze soutěže vyřazeno celkem pět družstev. Nejlépe si vedli příslušníci 73. tankového praporu z Přáslavic. Dalšími úspěšnými byli soutěžící z vojenského oboru Fakulty tělesné výchovy a sportu UK Praha I., ze základny munice v Týništi nad Orlicí a smíšené družstvo společných sil AČR.

(Foto: archiv MOČR)

Poslední disciplínou byl štafetový běh. Na tříkilometrové perfektně upravené trati ležel přemrzlý sníh a teploměr ukazoval několik stupňů pod nulou. Každý člen týmu uběhl dohromady 12 kilometrů.

Součástí štafetového závodu jednotlivců a hlídek, který se jel na dvě kola, byl i hod granátem na cíl. Závod vyhrálo družstvo ze 73. tankového praporu z Přáslavic. Součet získaných bodů za celou soutěž a štafety tak rozhodly o pozicích na stupních vítězů.

Vítězem 17. ročníku mezinárodního Mistrovství AČR v zimním přírodním víceboji Winter Survival 2011 se stalo družstvo 73. tankového praporu Páslavice. Celkově dosáhli 1316 bodů. Na druhém místě se umístilo družstvo z Vojenského oboru Fakulty tělesné výchovy a sportu UK Praha se ziskem 1231 bodů. Třetí místo obsadili vojáci ze Základny munice Týniště nad Orlicí, kteří nasbírali 1128 bodů.

Extrémně obtížný závod Winter Survival letos dokončilo patnáct týmů z dvaceti. Ze zahraničních účastníků dojeli do cíle jen studenti z Vojenské akademie pozemních sil ve Vroclavi.

Zpracoval: Ondra

Zdroj: Ministerstvo obrany ČR (www.army.cz)

(Foto: archiv MOČR)

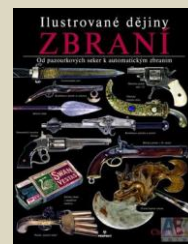
Ilustrované dějiny zbraní

od pazourku k automatické pistoli

V.

První světová válka

V/2

První světová válka byla vyvrcholením přibližně stoletého vývoje palných zbraní. Zbraně s pohyblivým závěrem byly standardní součástí výzbroje pěchoty, ale v této válce neměly dominovat pušky, nýbrž těžké kulometry, obsluhované vycvičenou posádkou a rychlopalná děla odpalující těžké granáty a šrapnely. Vzájemné přepady obou stran byly tak smrtelné, že se vojska začala zakopávat, až nakonec se celou frontovou oblastí vinuly téměř souvislé zákopové linie. Ve výzbroji se objevily tanky, letectvo, plamenomety a otravné plyny. Úspěch kulometů a potřeby zbraně, která by byla efektivnější v zákopech než konvenční kulovnice, vedly k experimentům s automatickými zbraněmi, jejichž výsledkem byla konstrukce automatických kulovnic a samopalů. Tyto zbraně se však objevily příliš pozdě na to, aby ovlivnily výsledky války.

1. Bodné a sečné zbraně

První světová válka byla konfliktem, ve kterém byla preferována masivní palebná síla na velkou vzdálenost. Ale i tak docházelo ke střetům v zákopech při boji muže proti muži. Tady našly svůj obnovený význam chladné zbraně. Byla to doba, kdy se již **meče** v evropských armádách považovaly za ceremoniální nástroje, s výjimkou **šavlí**, které byly součástí výzbroje kavalerie. S klesajícím významem jízdy se však i šavle přestávaly v boji používat. Součástí výzbroje pěchoty se staly **bajonety**. Odtud klasická představa vojáka, běžícího s nasazeným bajonetem v dešti kulometných střel. Když se mu však podařilo ve zdraví proklíčkovat do nepřátelského zákopu, bylo použití dlouhého bajonetu na ještě delší pušce velmi nepraktické. Proto se začaly používat tzv. **zákopové nože** či **dýky**. Měly mnoho podob a většinu modelů si vojáci vyráběli sami. Někteří brousili polní lopatky do ostrého břitu, jiní připevňovali nože na tyče jako kopí. Oblíbené byly značně zkrácené šavle s rukojetí ve tvaru boxeru s masivní hruškou na konci – „rozbíječem lebek“.

2. Pistole

Pistole nejprve nosili hlavně důstojníci a poddůstojníci. Také zůstávala nadále ve

výzbroji kavalerie. Postupně se rozšířily i mezi pěchotu v první linii pro boj zblízka a později mezi posádky tanků, letadel a podpurných jednotek. Zatímco britská armáda zachovala věrnost revolverům Webley & Scott (zavedené 1880), Francouzi používali revolyvery Lebel a Rusové Nagant, obvykle v rážích .38 nebo .45.

Němci a Švýcaři zavedli Luger 9mm a Američani Colt 1911 .45 Automatic. V řadě evropských armád se osvědčila pistole Bergmann-Bayard M1910 9mm se zásobníkem na 6 či 10 nábojů. Rakousko-Uhersko používalo Steyr 9 mm Automatic, která se dožila i 2. světové války ve výzbroji německé Wehrmacht.

3. Pěchotní kulovnice

Vývoj vojenských pušek postupoval pomaleji než vývoj krátkých zbraní. Pěchota většiny válčících armád táhla do boje s puškami, jejichž design pocházel z poloviny 19. století. Pušky s posuvným závěrem byly robustní a přesné na vzdálenost 1,5 až 2 km. Hlavním trendem v jejich vývoji před válkou bylo snížení jejich hmotnosti a zkrácení hlavně a smazání rozdílu mezi puškou a karabinou (např.: americká Springfield M1903, britská Lee-Enfield nebo německá KAR-98). Z takových pušek bylo možno vypálit až 15 ran za minutu. Konstrukteři však již pracovali na poloautomatických puškách, které by zvýšily palebnou sílu. Tyto pušky bývají označovány jako **samonabíjecí** a využívají zpětný ráz nebo energii plynů k přípravě dalšího výstřelu. Na jedno zmačknutí spouště však vystřelily jen jednu ránu.

Dánsko, Mexiko, Německo, Rusko a Itálie experimentovali s poloautomatickými puškami již kolem roku 1895. Pokroku ve vývoji bránila poměrná složitost mechanismu a obavy velení, že jednotky příliš rychle spotřebují munici. Tyto zbraně také používaly lehčí a kratší munici, jako např. italská Vetterli-Vitali nebo Mannlicher-Carcano (obě kal. 6,5 mm - puškou Mannlicher, zakoupenou v zásilkovém

obchodě, zastřelil Lee Harvey Oswald v roce 1963 prezidenta J.F.Kennedyho) nebo japonská Arisaka (kal. 7,7). Rusové v té době zavedli pušky Mosin-Nagant M91/30/59 (kal. 7,62) které byly ve výzbroji zhruba do roku 1950. Většina modelů pušek byla standardně doplněna bajonetem. Ten si však příliš obliby nezískal, protože byl dlouhý mečovitý nebo trojhranný a pokud nedošlo k přímému střetu zblízka, spíše překážel. Puškou Mannlicher, zakoupenou v zásilkovém obchodě, zastřelil Lee Harvey Oswald v roce 1963 prezidenty J.F.Kennedyho.

Novou zbraní, která se na bojištích objevila, byly kompaktní mobilní minomety, obvykle v ráži 60, 80 a 120 mm. Další hrůzou, která potkala vojáky v zákopech byly dělostřelecké granáty s náplní bojových plynů. Nejprve se jednalo především o slzný plyn, ale v bitvě u Ypres v roce 1915 začala smrtící fáze. Britské zákopy zaplavili Němci chlórem.

Později se začal používat fosgen, yperit a jiné smrtící plyny. Ty současně odstartovaly vývoj protiplynových masek a obleků.

4. Kulometry

Myšlenka automatické zbraně, která střílí dokud je stlačena spoušť, se objevila kolem roku 1718. Tehdy Angličan James Puckle navrhl vícehlavňovou „obranou pušku“. V polovině devatenáctého století se objevilo několik takovýchto systémů. Z nich nejznámější byla americká Gatlingova puška. První moderní kulomet se objevil v roce 1885 a navždy změnil způsoby vedení války. Byl z dílny amerického konstruktéra Hiram Maxima, který později přijal britské občanství a byl mu udělen šlechtický titul. Kulomet používal nejprve střely ráže .45, později .303, byl zásobován nábojovým pásem a vystřelil 600 ran za minutu. Systém využíval energii zpětného rázu. Aby se vysokou kadencí střelby nepřehřála hlaveň, byla uložena v pouzdře, naplněném vodou. Později toto nepraktické řešení bylo vystřídáno perforovaným pláštěm hlavně a tak byla chlazená vzduchem.

První použila kulometry britská armáda, ale mnoho lidí jejich účinnost podceňovala. Francouzi zase byli přesvědčeni, že bojový duch překoná dešť střel z automatických zbraní. Němci těmito představami netrpěli a na začátku války spojencům pěkně zatápěli. Spojenci však rychle pochopili skutečnost a chyby napравиili.

Amerika vstoupila do války s kulometem Colt-Browning model 1895 s ráží .30, který využíval tlaku plynu. Za tím účelem byl pod hlavní umístěn plynový píst, který však způsobil, že kulomet musel stát na vyšší trojnožce a obsluha tak byla do jisté míry nekryta. Britové si poradili lépe - zavedením amerického lehkého kulometu Lewis ráže .303 s trubkovým zásobníkem na 50 ran. Později přidali i těžký kulomet Colt Vickers stejného kalibru, ale vodou chlazenou hlavní podle systému Maxim. I s trojnožkou vážil téměř 38 kg a k jeho přepravě a obsluze bylo zapotřebí osádky šesti mužů.

Německá armáda používala Maxim LMG 08/15-Spandau v kalibru 7,92. Byl rovněž vodou chlazený a používal nábojové pásy. Od roku 1915, kdy byl vyvinut přerušovací systém, který umožnil synchronizovat střelbu s otáčkami vrtule, byl s úspěchem používán i v letectvu.

5. Zákopová válka

Už v roce 1897 vyjádřil polský židovský finančník Ivan Bloch přesvědčení, že pokud budou ve válce použity kulometry a rychlopalná děla, válečný konflikt se zvrhne ve vleklý souboj vojáků zakopávajících se do země, kde budou hledat ochranu. Všichni se jeho teorii vysmáli. Za deset let ho oslavovali jako proroka.

Válčení v zákopech v roce 1914 nebylo novinkou. Již v době americké občanské války příchod mušket s drážkovanou hlavní donutil obě strany ke kopání zákopů. Fotografie zákopů u Petersburgu ve Virginii se nápadně podobají zákopům ve Francii a Belgii o padesát let později. Pozorovatelé evropských armád si z toho nevzali žádné poučení. Francouzi se stále sverpě drželi doktríny „Útočit, vždy útočit!“ v přesvědčení, že statečný masivní útok přes otevřené bitevní pole nepřítele zdolá. Na řece Marň sice zastavili německý útok na Paříž, ale za cenu statisíců životů. Teprve potom s britskými spojenci vytvořili zákopové linie, které sahaly od La Manche až ke hranicím Švýcarska.

Provedení zákopů bylo různé. Od mělkých střeleckých postů až po promyšlené sítě chodeb a bunkrů, které poskytovaly dobrou ochranu proti dělostřelbě a později bombardování.

Obecně byly v první linii střelecké pozice, kulometná hnízda a pozorovatelný, za nimi podpůrné zákopy a nakonec komunikační a zásobovací zákopy, vše na mnoha místech vzájemně propojené. Přední linie chránily zátarasy z ostnatého drátu.

Život v zákopech byl velmi krušný. Vojáci museli snášet chlad, vlhkost, vši i krysy. Nerušený spánek neexistoval. Proto také musely být posádky vždy po několika dnech až týdnech vystřídaný. Ztráty na životech způsobovaly nejen těžké životní podmínky, ale také psychická zátěž z boje. Mnoho vojáků padlo při nočních výpravách do „země nikoho“, odkud měli získat zajatce. Protože zákopy ještě nebyly odvodněny, vojáci celé dny a týdny pobývali v bahnitě vodě, která si také vybírala svou daň.

Po celá staletí byla páteří armády pěchota. Použití zbraní s vysokou kadencí a dalekým dostřelem ji však omezil tak dalece, že výpady přes zemi nikoho se staly zbytečným plýtváním životy. Např. v první den bitvy na Sommě (1.7.1916) ztratili Britové 58 000 mužů. Když se ofenziva po čtyřech měsících zastavila, činily britské ztráty 420 000 vojáků. Ve snaze překonat tento mrtvý bod, postavili Britové novou zbraň – **tank**. Přestože tanky dosáhly nepopíratelných úspěchů, neukázaly se být rozhodujícím faktorem války. Němci proti nim postavily malé úderné skupiny (Stosstrups) vyzbrojené samopaly, plamenomety a ručními granáty a bombami. Vstup Spojených států do války zamezil rozhodujícím zničujícím útokům německé armády a válka byla ukončena 11.11.1918 v 11 hodin dopoledne. Pro několik milionů mladých mužů to už ale bylo pozdě.

6. Zbraně amerických „řvoucích“ dvacátých let

V lednu 1920 byla v USA zavedena prohibice. Všeobecný federální zákaz výroby prodeje a přepravy alkoholu. Jeho účelem mělo být vyloučení zločinnosti a sociálního zla spojeného s pitím. Tento „ušlechtilý experiment“ však totálně selhal. Naopak nastartoval organizovaný zločin, který

v obchodu s alkoholem ucítil velké peníze. Zločinecké bandy, vyzbrojené tím nejmodernějším, co mohla doba nabídnout, bojovaly proti sobě navzájem i proti policii.

Nejpopulárnější zbraní té doby byl bezesporu samopal Thompson. Následkem liberálních zákonů té doby, bylo velmi snadné si takovou zbraň opatřit. Samopal Thompson záhy nesl mnoho přezdívek: Tommy Gun, sekačka, chicagský psací stroj. Nejznámější je asi masakr v chicagských garážích na Svatého Valentýna 1929. Samopal měl dynamický závěr a používal náboje .45ACP jako Colt M1911. Byl vybaven bubnovým zásobníkem na 50 nebo schránkou na 20-30 nábojů. Jeho hlavní nevýhodou byla hmotnost 4,5 kg a poměrně vysoké výrobní náklady. Přesto byl standardní zbraní americké armády na počátku 2. světové války. Po některých úpravách a zjednodušeních byl zaveden jako M1A1.

Úspěch Thompsonova samopalu v rukou zločinců byl takový, že to pohnulo představitelů zákona včetně FBI, aby jím vybavili jednotky G-men. Kromě automatických zbraní se dobře prodávaly do podsvětí také „kapesní pistole“, zpravidla kalibru .22 nebo .25, které se pro své malé rozměry daly snadno schovat do kapsy nebo za opasek. Prohibice skončila v roce 1933, ale dobře vyzbrojené a organizované bandy, zpravidla motorizované, páchaly zločiny na celém území Států. K nejznámějším patřily např.: Barkerova banda, John Dillinger nebo Bonnie Parkerová a Clyde Barrow.

Pokračování příště.

Zpracoval: KK

Zdroj: Ilustrované dějiny zbraní

AIRSOFT TEAM MLADÁ BOLESLAV

Jak to začalo? Na konci roku 2007 se tři kamarádi rozhodli, že se jim líbí airsoft, a že by se s ním chtěli zabývat. Jelikož chvíli šetřili na výstroj a výzbroj a Na konci jara roku 2008 se začalo a tak začala spolupráce s týmem 1. trénovat a objíždět akce. spolupracovat z hradištským

Mezi tím než se nakoupila jméno, padaly různé názvy, Rebelové jména divná a nebo je již někdo z okolních týmů používal, jedno měli jisté, nechtěli mít

to byli studenti s kapesným, dohodly se na českém vzoru 95. hrát. Ve třech je to moc nebavilo Svijanská, se kterou začaly V následujícím roce začali teamem 1st SFOD-D.

výstroj a výzbroj si rozmýšleli Mladá Boleslav, ale buď to byla v názvu jméno žádné reálné jednotky. Pak se ale zrodil nápad na jednoduchý název, který bude vše říkat nikdo ho nemá a jeho zkratka bude výborná prostě jen AIRSOFT TEAM MLADÁ BOLESLAV.

Jak již bylo zmíněno na konci jara 2008 tři kamarádi Radek Typlt, Tomáš Tichý a Luboš Čížek oficiálně založili tento team. Později se pak přidal Miloš Horyl a David Venclák. Na začátku roku 2009 se do týmu přidali Jaroslav a Ondřej Zita a na jaře pak Tomáš Uhlíř, bohužel

z časových a jiných důvodů tým opustil David Venclák a Luboš Čížek. Ve zbytku roku se pak přidali Stanislav Morávek, Peter Šalacha a Luděk Morávek. V roce 2010 se přidal Lukáš Raibr.

Tým z počátku jezdil na všechny akce, které v okolí byly. Postupně si však začal vybírat a zcela opustil kropící akce. Začal vyhledávat spíše taktičtější styl hry, kde je i zajímavý scénář. V letošním roce se shodli, že by se měli secvičit, aby po bojišti nelítali jak paňáci a pokud organizátoři dovolí, tak se zúčastnili některé z mil-sim akcí.

Jelikož si airsoft nenechávají jen

pro sebe , již několikrát se aktivně zúčastnili dětského dne v Doksech, který je pořádán místním hasičským sborem. Také již dvakrát pořádali úspěšný dětský tábor zaměřený tímto směrem.

Hlavním dílem výstroje každého teamu je uniforma, tu si zvolili v zeleném vzoru 95. Později bylo týmem schváleno používání i béžového vzoru AČR. Další díly výstroje si již může každý člen týmu

volit dle sebe a svých požadavků na jeho funkčnost a výdrž, takže v týmu můžete vidět taktické doplňky jak AČR tak i jiných výrobců převážně v olivovém odstínu .

Výzbroj týmu se skládá převážně z modifikací elektrické útočné pušky M4 a jako záložní je hojně používaná CO2 pistole ČZ 75D Compact. Jelikož je to sběratelství velmi chytlavé , tak většina lidí má doma zbraní více , asi tak jako většina airsoftářů , tam je pak počet značek mnohem rozmanitější .

Tým se schází na trénink minimálně jedenkrát měsíčně, včetně loňských třeskutých mrazů a deštivého počasí. Přes týden pak spolu čile komunikují na svých stránkách a fóru nebo v hospodě u skleničky piva či něčeho ostřejšího ☺ .

Autor: Ondřej „magor-no1“ Zita

Foto: archiv ASMB

<http://www.asmb.wz.cz>

IFAK - Improved first aid kit - (lékárnička pro osobní použití)

Rozhodl jsem se, že napíšu tento článek o alternativě airsoftové lékárničky. Protože začíná airsoftová sezóna a je potřeba si doplnit zásoby. Už dlouho pozoruju lidi co se pohybují na akcích na nebezpečných místech. Občas dochází k úrazům. My, jakožto zkušení světaznalí příslušníci airsoftové komunity, máme v podvědomí zafixováno, že drobná poranění si ošetříme sami náplastí a jinými drobnostmi, ale nedej bože, když dojde k něčemu horšímu. Víte, jak se v takové situaci zachovat? Víte jaké pomůcky máte použít? Víte, co má obsahovat praktická lékárnička? V následujícím článku najdete pak základních věcí.

1) Hlavní pravidlo je: Vždy dávat pozor na svou bezpečnost

Pokud je postižený na nepřístupném místě či v nějaké jiné těžké situaci, (za než lze pokládat například: oheň, voda, zasažení elektrickým proudem a jiné), která může ohrozit váš zdravotní stav, je třeba zmapovat situaci, zachovat chladnou hlavu a vždy přivolat někoho, kdo vám může pomoci (pokud se taková osoba ve vyhrazeném prostoru nachází). Tím, že se při záchraně sami zraníte nikomu nepomůžete.

2) Pokud manipulujete s krví, vždy mějte po ruce rukavice (prodávají se latexové/chirurgické, jsou kvalitní a stojí pár korun).

3) Co se týká postupů první pomoci, je vhodné zaplatit si kurz první pomoci např. u ČČK a podobných organizací. Každý by měl bezpodmínečně poznat za jakých okolností kdy a jak zahájit kardiopulmonální resuscitaci (KPR) a jak zastavit krvácení. Správným poskytnutím první pomoci můžete zachránit život. Navíc neposkytnutí první pomoci a to málokdo ví, je u nás trestné.

Co by měla obsahovat airsoftová lékárnička první pomoci? Pár obvazů, náplasti, desinfekční roztok, nůžky, pinzetu, zapínací špendlíky, šátek, latexové rukavice, vata, škrťací pryžové obinadlo. Pokud jde o obinadla měli byste mít od každého typu alespoň dvě (lepší než v papírovém obalu jsou v igelitu). Stačí na ni mít vyhrazenou velkou sumku či ji mít v batohu na dostupném místě, je to jedno, ale hlavně po ruce.

Pro příklad uvádím obsah Turistické lékárničky:

Obvaz hotový s polštářkem č. 2 sterilní - 1 ks

Obvaz hotový s polštářkem č. 3 sterilní - 1 ks

Obvaz pružný 6cmx4m - 1 ks

Kompres 7,5x7,5/2ks - 1 bal

Náplast 8x4cm - 6 ks

Náplast s polštářkem 6x2cm - 20 ks

Trojčipý šátek - 1 ks

Resuscitační rouška - 1 ks

Obinadlo škrťací 2,5x70 cm - 1 ks

Rukavice latex vel. L - 1 pár

Píšťalka se šňůrkou na krk - 1 ks

Nůžky se sklonem v antikorózní úpravě - 1 ks

Zavíratelné špendlíky - 2 ks

Pinzeta anatomická - 1 ks

Dále by lékárna mohla obsahovat léky dle alergií (individualně), na bolesti hlavy, střevní potíže atd. (není povinné - záleží na každém, kdo se s tím chce tahat, dle mého názoru dřív než je použijete vám vyprší doba expirace (doba, do které se dá zboží použít).

A na závěr si zopakujte důležitá telefonní čísla:

HASIČI	150
ZÁCHRANKA	155
POLICIE ČR	158
LINKA SOS	112

Autor: Ondřej Chytra (Bzuk)

Bud' fit – ve zdravém těle zdravý duch

Mít dobrou fyzickou kondici se při plnění bojových úkolů vždycky vyplatí. Unesete větší zátěž, déle vydržíte, neklepou se Vám tolik ruce při střelbě, když jste zrovna zaběhli 100m rychleji než Usain Bolt (9,58s). Když máte dobrou fyzickou kondici, máte lepší pocit sami ze sebe, zvedne se Vám sebevědomí a otevřou se Vám nové možnosti v životě. Pro dosažení dobré fyzické kondice musíte splnit základní body:

- 1) **CHTÍT**: Jít si za tím stůj co stůj, dělat něco na půl je na nic ,možná, že dosáhnete nějakých výsledků, ale když už tomu věnuju svůj čas tak ho chci využít co nejefektivněji.
- 2) **TRPĚLIVOST**: Opravu důležité, výsledky se neprojeví hnedka , ale až s odstupem času.
- 3) **STRAVA**: Bez správné a vyvážené stravy opět ztrácíme vynaložený čas. Vyplatí se napsat „jídelák“ podle kterého se budeme stravovat.
- 4) **CVIČIT** a **POSILOVAT**: Mnozí si myslí, že tento bod má být jako první, ale není tomu tak, bez předchozích bodů by to byl opět ztracený čas.

Takže pokud jste si vryli do paměti základní body, mužem pokračovat.

Rozdělme si lidi do tří skupin:

První skupina (hubnoucí)

Druhá skupina (rýsovací)

Třetí skupina (objemová)

Proč jsem nazval skupiny hubnoucí, rýsovací a objemová? Vysvětlím.

Skupina hubnoucí - („do které jsem patřil i jeden čas já sám“) se snaží zredukovat podkožní tuk, tzn. zhubnout a případně vytvořit místo špeku svaly („jde to!!! ,sám jsem toho důkazem“)

Skupina rýsovací - člověk v této skupině má již „svalové zásoby“, ale chce být šlachovitý a mít svaly vyrýsované, tzn. má velkou fyzickou výdrž sice nezvedne najednou 100kg, ale zas zvedne 10 kg 100* za sebou a ani se nezapotí.

Skupina objemová - lidé v této skupině se snaží mít co největší svaly, tzv. „objem“ mají oproti Druhé skupině výhodu v tom, že dokáží okamžitě uvolnit obrovskou sílu, ale za cenu krátké výdrže.

Popsali jsme si zhruba, co která skupina chce dosáhnout. Zaměříme a rozepíšeme si podrobněji jednotlivé skupiny, ale než se do toho dáme na začátku tohoto článku jsem zmínil důležitý bod **STRAVA**, která se liší podle skupin, do kterých spadáme. Základem ve stravování u všech třech skupin je pravidelnost příjmu potravy, tzn. pravidelně jíst během dne malé porce (6-8 malých porcí) kromě oběda a večeře. K tomu nám slouží jídelníček, který si můžeme složit sami, když dodržíme základní pravidla:

- 1) Omezit nebo nejlépe vyloučit tučné výrobky - hlavně „Fast food“ (KFC, MCDonald, atd...)
- 2) omezit rychlé cukry - (tyčinky snickers, coca-cola, atd...)
- 3) zvýšit příjem vitamínů (ovoce, zelenina) - ale neznamená to, že se budeme ládovat od rána do noci jenom ovocem a zeleninou.
- 4) Příjem bílkovin, sacharidů - výhradně z přírodních produktů

- 5) Pitný režim - snad nejvíce podceňovaný bod, bez vody člověk nefunguje (žaludek nedokáže zpracovat potravu) je důležitá vypít denně minimálně 2-5 l čisté (pramenité) vody, žádná cola !!!

Pzn.: „Zmínil jsem tady bílkoviny a sacharidy. Co to vlastně je? Bílkoviny jsou v podstatě stavebním materiálem pro tělo a svaly. Sacharidy jsou cukry a dodávají tělu energii, kterou ztratilo při fyzické námaze. Sacharidy bych rozdělil na dobré a špatné. Dobré získáváme z přírodních produktů (ovoce, zelenina), špatné z lidmi vyrobených produktů (čokoláda, sušenky).

Složit jídelníček není žádná věda. Musíme jenom dodržet pár pravidel. Ráno jsou důležité sacharidy, dají tělu energii na celý den. Odpoledne přijímáme převážně bílkoviny doplněné o sacharidy. Přesná gramáž jednotlivých chodů se liší podle třech základních skupin. V příloze jsou tabulky obsahu podílu **bílkovin, tuků, sacharidů** v potravinách. Takže si můžeme pro zpestření jídelníčku obměňovat chody za jiné (se stejným nebo podobným podílem živin). Každá surovina má i energetickou hodnotu (jednotka Joule) viz. tabulky.

Tady máme příklad, jak může vypadat jídelníček. Mezi jednotlivými chody nesmí být větší časová mezera než 2-3 hodiny. Jinak tělo začne ztrácet energii a důsledkem toho nám začne tělo rozkládat svalovou hmotu na energii, kterou potřebuje a kterou jsme nedodali.

Př:

snídaně	svačina	oběd	svačina	svačina	1.večeře	2.večeře
7:00	9:00	12:00	14:00	16:00	18:00	21:00
Ovesné vločky, Cornflakes, Puding, ovoce	Ovesné vločky, Cornflakes, Puding, ovoce	kuře, hovězí, ryby, Příloha: rýže, těstoviny, brambory, zelenina	žitný chléb, tvaroh, šunka, sýr, vejce, ovoce	Žitný chléb, tvaroh, Šunka, sýr, Vejce, ovoce	Kuře, hovězí, Rybi, Příloha: Rýže, těstoviny, Brambory, zelenina	Pouze bílkoviny

Někdo si teďka řekne: „ Tak já se pořádně najím, aby tělo mělo hodně energie a nemusím se starat čas kdy jíst,“ ale není tomu tak, když se přejíte, tak tělo zpracuje jídlo do energie, kterou částečně využije a zbytek vyloučí, ale po 3 hodinách se opět tělo ozve, že potřebuje energii a kde jí vzít, když nemá kde brát a vy nevíte, že tělo potřebuje další energii, protože máte pocit sytosti a další jídlo je až večeře po 6 hodinách od posledního. Tělo si řekne: „ Když mě nechá hladovět, tak já teda příště ten zbytek energie, co jsem minule vyhodil si uložím na horší časy“ a máme to tu zrodil se nám špek!!!

Ještě před tím, než začneme rozebírat jednotlivé skupiny podrobněji si něco povíme o cvikách a jejich správném provádění, jelikož špatně provedený cvik může mít dlouhodobé následky.

Pzn.: „Když jsem začal chodit do posilky, nevěděl jsem o cvičení vůbec nic, správné provádění cviku byla španělská vesnička a to se mi vymstilo, při zvedání 15 kg jednoruček na rovné lavici jsme si vykloubil rameno a dodnes mě bolí, když cvičím tento cvik.“

Z toho nám plyne, že před samostatným cvičením je dobré protáhnout svalové partie, které budeme cvičit. K tomu nám slouží strečink (protahování) viz. Foto . Další možnost jak předejít

poranění je rozcvičit se s malou váhou tzn. daný cvik, cvičíme s lehkou vahou do doby než neucítíme pálení (hřejivý pocit) dané svalové partie.

Teďka si rozepíšeme jednotlivé skupiny:

První skupina (hubnoucí). Denní energetický příjem 5000 kJ

Jestliže chceme ztratit na váze musíme:

1) nastartovat metabolismus (sestavit si jídelníček a začít podle něj jíst) v příloze je karta s názvem Hubnutí do kapsy, kde je krásně rozepsaný jídelníček pro představu.

2) mít větší energetický výdej než příjem.

Př.: *když si dám k obědu knedlo, vepřo, zelo, tak to musím vyvážit 100 klikama, 100 přeskokama přes švihadlo, 100 sedleňů.*

3) Pravidelně cvičit minimálně 3x týdně 1h denně.

4) Dodržovat pitný režim

5) První viditelné výsledky (při tvrdém tréninku) jsou do 1-2 měsíce

Doporučené cviky: převážně aerobní, cviky s malou váhou, ale hodně opakováním dokud nebudeme mít věci na sobě úplně propocené.

Př.: *1 - 2kg činka 5 - 8 sérii po 10 - 20 opakování tzn. 5-8 x 10-20 (důležité je si najít váhu činky, se kterou právě zvládneme co nejvíc opakování a všechny série) a mezi sériemi si dáme 1-1:30 min. pauza, nesmíme vychladnout.*

Pro začátek cvičme s lehkými váhami, aby jsme dostali do ruky techniku cviku. Plavání je velice účinné na hubnutí, protože spojíme užitečné s příjemným. Všechn sport kde je rychlejší pohyb (běh, jízda na kole, kolečkové brusle, apd.)

Pzn. *“Když já hubnul, tak jsem neměl vůbec ponětí o správném stravování jedl jsem co jsem chtěl, ale pravidelně jsem cvičil min. 1 hodinu denně. Na vejšce jsem začal plavat a chodit do posilky. Zhubnul jsem ze 120 kg na 80 kg za cca 6 měsíců!!! Dodnes mi to nikdo nevěří, když se o tom zmíním.“*

Pro ukázkou jak může vypadat cvičební plán: Dny kdy budeme cvičit si můžeme upravit podle sebe , ale je dobré mít mezi dny kdy cvičíme den volna. Tělo bude mít čas se regenerovat.

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota	Neděle
Prsa,břicho	VOLNO	Biceps,triceps, Lýtka	VOLNO	Nohy,břicho	VOLNO	VOLNO
NEBO						
Jít si zaběhat	VOLNO	Aerobik	VOLNO	Plavat	VOLNO	VOLNO

Druhá skupina (rýsovací) Denní energetický příjem od 5000 kJ do max. 10 000kJ

snídaně	svačina	Oběd	svačina	Svačina	1.večeře	2.večeře
7:00	9:00	12:00	14:00	16:00	18:00	21:00
100g Ovesné vločky	Ovoce 50g Ovesné vločky	150g Kuřecích prsou + 100g brambor, zelenina	Tmavé pečivo, tvaroh,sýr, šunka	Ovoce 50g Ovesné vločky	150g Kuřecích prsou + 100g brambor, zelenina	Pouze bílkoviny (vajíčko)
100g Ochucená rýže(na sladko)	Ochucená rýže(na sladko), ovoce	150g Hovězí + 100g brambor, zelenina	Ovoce 50g Ovesné vločky	Tmavé pečivo, tvaroh,sýr, šunka	150g Kuřecích prsou + 100g brambor, zelenina	bílkoviny (vajíčko)

Pzn. Opět příklad jídelníčku, musí být vyvážený poměr bílkovin a sacharidů

Při rýsování už musíme mít nějakou zkušenost se cvičením, aspoň základy ohledně bezpečnosti a techniky provádění cviků (jednotlivé cviky se musí provádět pomalu a plynule musíme cítit svaly jak zabírají a nedělat to jenom setrvačností pohybu při cvičení). U rýsování si budeme posouvat práh bolesti „bez bolesti, nejsou svaly,“ jak řekl jeden moudrý kulturista ☺.

- 1) Dodržovat jídelníček a pitný režim
- 2) Pravidelně cvičit 3x týdně 1h denně
- 3) V tréninku musíte cvičit na maximum, žádné flákání!!!
- 4) Po tréninku doplňte sacharidy (velké množství)
- 5) První viditelné výsledky do 6 měsíců

Doporučené cviky: Všechny cviky jsou prováděny s váhou, se kterou uděláš maximum opakování tzn. najít si ideální váhu. Série držte na 3-4 po 12-15 opakování tzn. 3-4x12-15. Přestávky mezi sériemi maximálně 1min. Pokud 3-4 série vám nic nedělají, tak si můžete zvýšit na 4-8 po 15-20 opakování.

Prsa (Benchpress, rozpažování z jednoručkami na rovné lavici), Ruce-Biceps (Bicepsový zdvih s jednoručkami v sedě, Kladkový bicepsový zdvih), Ruce-Triceps (Francouzský tah v sedě s jednoručkou), Ramena (Předpažování a rozpažování s jednoručkami), Trapéz (Zvedání ramen ve stoji s jednoručkami), Břicho (Leh sed na zemi),Nohy (jít si zaběhat, jízda na kole do kopce).

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota	Neděle
Prsa,Biceps	VOLNO	Triceps,Ramena	VOLNO	Břicho,Nohy	VOLNO	Volno

Třetí skupina (objemová) Denní energetický příjem min. 10000 kJ do 15 000kJ i více

snídaně	svačina	oběd	svačina	svačina	1.večeře	2.večeře
7:00	9:00	12:00	14:00	16:00	18:00	21:00
100g Ovesné vločky, vajíčko	Ovoce 100g Ovesné vločky	150g-200g Kuřecích prsou + 100g brambor, zelenina	Tmavé pečivo, tvaroh,sýr, Šunka.vajíčko	Ovoce 100g Ovesné vločky	150g - 200g Kuřecích prsou + 100g brambor, zelenina	Pouze bílkoviny (vajíčko)
100g cornflakes, puding	Tmavé pečivo, tvaroh,sýr, Šunka.vajíčko	150g-200g Ryba + 100g rýže, zelenina	Ovoce 100g Ovesné vločky	Tmavé pečivo, tvaroh,sýr, Šunka.vajíčko ovoce	150g-200g Ryba + 100g rýže, zelenina	bílkoviny (vajíčko)

Pzn. Opět příklad jídelníčku, musí být vyvážený poměr bílkovin a sacharidů

Při budování objemu je ze všeho nejdůležitější kvalitní strava doplněná suplementy a větší zkušenosti se cvičením hlavně v bezpečnosti, proto doporučuji cvičit ve dvojicích, kde jeden cvičí a druhý jistí!!!. Co to jsou suplementy - jsou to doplňky stravy, které nám pomáhají při budování objemu. Pod suplementy spadají proteinové,sacharidové nápoje, Kreatin, HMB-růstový stimulant,HCA-spalovač tuku, BCAA -aminokyseliny. Bez suplementu se obejdeme, ale bez kvalitního jídelníčku s žádným přírůstkem svalů nepočítejte!!!

- 1) jídelníček, pitný režim (min. 4-5 l vody)
- 2) trénink nevlákáme jedem na 120%
- 3) po tréninku doplníme sacharidy (sacharidový koktejl nebo ovoce)
- 4) 1-2 hodiny po tréninku si dáme proteinový nápoj
- 5) První viditelné výsledky po 6 měsících

Doporučené cviky: trénink trvá 30-45 min. ne déle. 2-3 cviky na jednotlivé svaly jsou maximálně po 4 sériích s 6 opakování tzn. 4x6. Váhu si musíte najít, se kterou uděláte právě 6 opakování a při 6tém se budete modlit k Pánu Bohu, že jste se vůbec narodili :D Přestávky mezi jednotlivými sériemi si prodloužíme na 3 minuty, aby si svaly odpočinuly, ale neznamená to, že si sednete a budete chytat lecky, pro tyhle chvíle je tu strečink, který už známe.

Prsa (Benchpress, Tlaky s jednoručkami na rovné lavici), Ruce-Biceps (Bicepsový zdvih s velkou činkou (EZ činka), Bicepsový zdvih jednoručkou (Arnoldův zdvih)), Ruce-Triceps (Tricepsová kliky na bradlech, na lavičce), Ramena (Tlaky s velkou činkou před hlavu, Předpažování), Záda(Mrtvý tah,Přítahy jednoruč, Shyby), Břicho (Leh sedy) Nohy (Dřepy)

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota	Neděle
Prsa ,Bicepsy,Břicho	Nohy	VOLNO	Tricepsy,Ramena, Břicho	Záda	VOLNO	Jít si zaběhat 3km.

Bolest svalů:

Bolest svalů budeme pociťovat u všech skupin, ale není bolest jako bolest.

Typy bolestí:

Dobré		Špatné	
Při tréninku	Po tréninku	Při tréninku	Po tréninku
Pocit prasknutí svalů- sval pracuje na plno, sval nabere po dobu tréninku na objemu.	Ve svalů cuká- lehce protřepat a promasírovat.	Řezání ,píchání ve svalů- okamžitě přestat cvičit a cvik na danou partii necvičit 72 h	Řezání ,píchání- možnost natržení svalů, týden necvičte dotýčný sval, pokud po 2 dnech bolest nepřestává jděte k lékaři.
Pocit tepla ve svalů- sval pracuje na plno	Sval je teplý		

Pro dosažení celkových lepších výsledků je důležitá motivace pro cvičení . Doporučuji stáhnout si oblíbenou hudbu, která bude motivovat a bude se u ní dobře cvičit . Důležité je také soustředit se na cviky hlavně, když ležíme pod těžkou činkou (doporučuji cvičit ve dvojicích) nebo už máme poslední sérii a jsme hodně unavení , abychom se nezranili. Stanovme si cíle, které chceme dosáhnout, ale né že si dáme za cíl „chci vypadat jako Arnold!“ takového cíle se dá dosáhnout po 10 letech tvrdého tréninku, stanovme víc menších cílů, kterých budeme postupem času dosahovat, to nám dodá chuť pokračovat ve cvičení.

Pzn.: „Mně osobně se nejvíc líbí Rob Zombie, Rammstein ,Korn, Metallica, Eminem. Anebo, když nevíte, tak stačí dát vyhledat na YouTube.com TOP 10 Piping Song a vybrat si. Můj nej Song „NEW NOISE- REFUSED“ podobný styl mně to nejvíc nakopne a jedu jak stroj ;)“

Závěrem přeji všem co se rozhodli cvičit a udělat něco pro sebe hodně štěstí,síly ,odhodlání a co nejméně zranění při cvičení.

V tomto článku jsem se chtěl podělit o svoje zkušenosti, které jsem doposud nasbíral.

Neodpovídám za poškození zdraví ,které si uděláte po přečtení tohoto článku!!!. Za svojí bezpečnost a správné provádění cviků si každý odpovídá sám.

Nevíš si rady, nerozumíš něčemu?? Zeptej se!!! Je lepší se zeptat, než se zranit. Nevědomost neomlouvá.

Kontakt:

Email: amstrong007@seznam.cz

ICQ: 347-398-778 nick: Pan Bramburek (do první zprávy napište AKD Bud' fit, jinak budu považovat za SPAM a nepřijímám)

Další informace: viz obrazová příloha *PROTAHOVÁNÍ!* str.37.

Kde jsem čerpal: Foto, ilustrace a vědomosti.

Tímto děkuji za vypůjčení fotek.

<http://www.vseokulturistice.cz> - doporučuji pročíst velice dobře zpracované články. Podrobnější články na jednotlivé cviky

<http://www.f-sport.cz> – pěkné animace pro cviky

Autor: Jan Šindler

Partneři Airsoft Klubu Dejvice

Vydává: AIRSOFT KLUB DEJVICE
www.airsoftdejvice.cz
info@airsoftdejvice.cz
carlos.akd@seznam.cz
AKD 2011

PROTAHOVÁNÍ

1. Posadte se do tureckého sedu s rovnými zády.
2. Ruce předpažte a pomalu se s výdechem kulatě předkloňte.
3. Totéž cvičení opakujte na druhou stranu s výměnou nohou.

1. Sedněte si na zem a levou nohu pokrčte.
2. Rukama uchopte koleno a s výdechem tlačte koleno k sobě.
3. Přitiskněte stehno k hrudníku.
4. Totéž cvičení opakujte na druhou stranu.

1. Postavte se do rámu dveří a mírně pokrčte paže
2. S výdechem se zapřete rukama o rám dveří a tlačte hrudník vpřed
3. V poloze na chvíli setrvejte a cvik znovu opakujte
4. Dle vaší úvahy můžete měnit postoje rukou na rámu dveří

1. Podobně jako u předchozího cviku se postavte do rámu dveří
2. Zapřete se s výdechem rukou o rám dveří a v této poloze na chvíli vydržte
3. Poté cvik opakujte druhou rukou

Před tréninkem či v jeho průběhu (pauzách) provádějte alespoň některé uvedené cviky, které si vyberete, nezaberou vám více jak několik minut.

Protážený sval je výkonnější a především neriskujete zbytečné zranění úponu prsního svalu či přímo natržení prsních svalů.

1. V lehu na břicho skrčte pravou nohu
2. Oběma rukama uchopte pravé chodidlo
3. S výdechem stáhněte hýždě a přitáhněte patu k hýždím
4. Totéž cvičení opakujte na druhou stranu

1. Ve stoji skrčte pravou nohu
2. Oběma rukama za zády uchopte pravé chodidlo
3. S výdechem stáhněte hýždě, podsadte pánev a přitáhněte patu k hýždím
4. Totéž cvičení opakujte na druhou stranu

1. Nadechněte se a s výdechem tlačte hlavu dolů
2. Ramena tlačíte, držíte neustále dole
3. Pohyb na moment podržte a s nádechem se vraťte do původní polohy

Předklon hlavy je základním protahovacím cvikem šijového svalstva a svalů krku. Můžete si dopomoci lehkým stlačením hlavy dolů. Při pomalém protahování ucítíte i pohyb horního a středního trapézového svalu.

1. Nadechněte se a s výdechem zlehka zakloňte hlavu
2. Ramena tlačíte, držíte neustále dole
3. Pohyb na moment podržte a s nádechem se vraťte do původní polohy

Záklon hlavy by neměli přeceňovat starší lidé a cvičenci se špatným tlakem. Záklonem hlavy si tlačíte na cévu zásobující mozek, proto někdo může ztráct orientaci a rovnováhu.

Svalstvo krku není stavěno na příliš hluboký záklon. Opět cvik provádějte pomalu a zlehka, aby nedocházelo k bolestem v zatuhlé krční páteři.

1. Nadechněte se a s výdechem zlehka ukloňte hlavu do strany
2. Ramena tlačíte, držíte neustále dole
3. Pohyb na moment podržte a s nádechem se vraťte do původní polohy
4. Poté pohyb proveďte na druhou stranu

1. Pokrčte paži a dejte loket před obličej
2. Druhou rukou zlehka tlačte na loket
3. Volně dýchejte a chvíli v této poloze setrvejte.
4. Totéž opakujte na druhou stranu.

Lehčí varianta - a

Těžší varianta - b

1. Pravou i levou rukou uchopte ručník za zády.
2. Šíře úchopu závisí na vašich schopnostech.
3. Pevně ručník držte a volně dýchejte.
4. To samé opakujte obráceně.

Pomocí ručníku se dá cvičit řada strečinkových cviků. Používejte savý ručník, který při silném stisku v dlaních neklouže.

Cvik je obdobný jako cvik na prvním obrázku, kdy máte spojit dlaně. Cvičení s ručníkem může být pro někoho snazší způsob. Při použití druhé varianty (obrázek b), ucítíte silné pnutí mezi vašimi tricepsy.

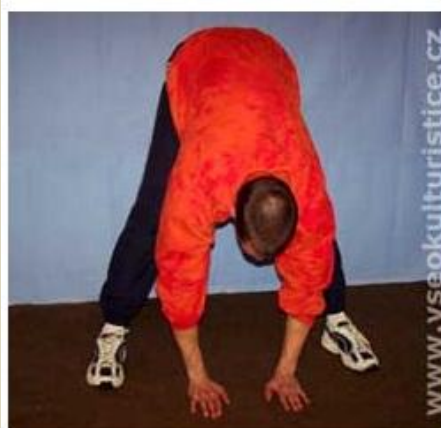
1. Sedněte si pohodlně do tureckého sedu
2. S nádechem vypnete hrudník a natočíte trup mírnou rotací do strany
3. Poté s pažemi kupředu a s výdechem si zlehka leháte vpřed, tak aby jste si netlačili na nohy
4. Cítíte intenzivní protažení ve spodních zádech

1. Opět si sednete pohodlně do tureckého sedu a s nádechem vypnete hrudník
2. S výdechem provedete mírný úklon do strany, tak aby nedocházelo k pohybům v pánvi
3. Při úklonu do strany můžete vzpažit ruku, která umocní napětí při protahování

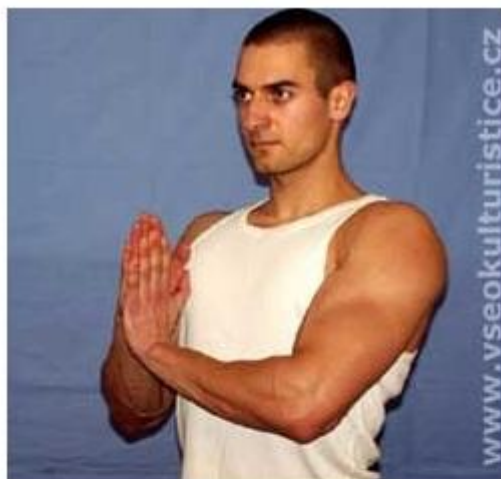
1. Rovně si stoupněte, paty u sebe špičky mírně od sebe
2. S výdechem se pomalu hluboce kulatě překloňte
3. Nohy jsou propnuté, ruce položte na zem nebo se dotýkejte kotníků
4. Totéž opakujte na druhou stranu

1. Středně se rozkročte s nataženými koleny
2. S výdechem se pomalu hluboce kulatě předkloňte
3. Ruce položte na zem nebo se snažte této polohy dosáhnout
4. V předklonu na chvíli vydržte a nehmítejte

1. Středně se rozkročte s nataženými koleny
2. S výdechem se pomalu hluboce kulatě předkloňte k pravé noze
3. Ruce položte na zem nebo se prsty dotýkejte kotníků
4. V předklonu se snažte chvíli vydržet

1. Pokrčte pravou i levou ruku
2. Pravou ruku mějte výše a tlačte touto rukou dlaní do dlaně levé ruky
3. Tlak provádějte zlehka s výdechem

1. Spojte paže v prstech a zvedněte je na horu
2. Vytáhněte paže vzhůru a s výdechem paže propněte

„Máme problém," řekl jsem Scope, když jsem zaregistroval dvě postavy, plížící se okolo naší skrýše. HMN vidění slavilo úspěch i skrz cihlovou zeď.

Scope beze slova popadla utlumený samopal a odjistila ho. Stejně jsem já bafnul automatickou brokovnici.

„Pst! Hej!" zasyčel jeden z nich a zamával na nás.

“Tohle nebude Eurocorp,” usoudil jsem.

“Třeba je to past,” oponovala Scope.

“Eurocorp by už dávno střílel. Tohle nejsou agenti.”

„Co je?" zašeptal jsem. Přesto jsem měl na postavy namířenou zbraň. S municí, co by tu zeď naprosto spolehlivě prostřelila.

„Můžem dovnitř? Máme menší návrh," odpověděl ten druhý.

“Schovej se. A nespust' je z očí,” řekl jsem Scope skrz implantát.

„Dveře jsou za rohem," prohlásil jsem, zatímco se Scope schovala do stínů pod schodiště vedle vchodu.

„Tak mluvte - co tu chcete?" namířil jsem na ně brokovnici, sám kryt za převrženým stolem.

Přestože mi bylo jasné, že tenhle stůl nezadrží ani malorážovou pistoli. Jestliže to jsou najatí vrazi, doufám, že si zrovna tenhle fakt neuvědomili.

„Hele klídek. Víme, že vám jde po krku Eurocorp. Dejme tomu, že nás posílá někdo, kdo Eurocorp vážně nemá rád," řekl ten starší.

„Nějakej jinej syndikát," odplivl jsem si.

„Svým způsobem jo," kývl ten mladší „Slyšels o IIA?"

„Slyšel. A?"

„Eurocorp jim je trnem v oku. Pomož nám svrhnout Eurocorp a my ti dáme, co budeš chtít."

Zatímco ten mladý mluvil, starší šel za roh ke vchodu hlídat.

„Má to ale háček, co?" ušklíbl jsem se.

„Má," kývl „Celé ostrovy jdou po vás jak slepice po flusu."

„Do háje," ulevil jsem si „Až takhle?"

„Až takhle," kývl. Moment - on má brýle? Proč jsem si toho nevšimul dřív?

Kdo ještě ve věku očních implantátů nosí brýle?!

„OK. Předpokládám, že mě budete chtít dostat do Ameriky.“

„Jop,“ kývl.

Z chodby jsem zaslechl kroky, ale poznal jsem trochu kulhavý klapot toho staříka.

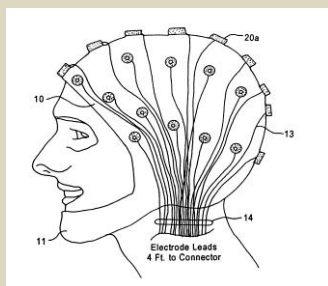
„Má to, ale další háček. Zabili jsme sice Molyneuxe, ale když opustíme bez vědomí systému ostrovy, aktivuje se killswitch.“

Zatímco jsem mluvil, starší muž vešel do místnosti.

„To nebude problém,“ ušklíbl se „Tady mladej je hacker.“

„Tak se pusť do práce,“ usmál jsem se. Tím se vysvětlovaly ty brýle.

Mladík rozbalil kufr, který měl celou dobu v ruce a starý muž narovnal stůl. Koutkem oka jsem v kufríku zpozoroval nelegální hardware, včetně nálepky Svobodného softwaru. Linux. Poslední svobodný program, co zbyl. Jediná instituce, která ho používá, je právě IIA.

Takže nekecají, protože za tohle vybavení se dává doživotí. Když je chytí policie. Když milice, tak provaz. Když agenti, tak kulka do hlavy.

„Posaď se, budu hotovej za chvíli,“ začal mi na hlavu nacvakávat elektrody.

„Hotovo,“ řekl zhruba za pět minut „Taky by se ti časem měla vrátit celá paměť,“ dodal „Kde je ta holka?“

„Schovaná,“ řekl jsem „Pro případ, že byste nebyli těmi, za které se vydáváte. Scope, vylez. Jsou to praví agenti IIA,“ prohlásil jsem, když se mi drobet zatočila hlava a já si vzpomněl na svoje osmé narozeniny.

Hmmm...dostal jsem tehdy fungl nového gameboye. Možná dětinské, ale milé.

Hlavně je milé to, že se mi začaly vracet vzpomínky.

Netrvalo to ani deset minut a opouštěli jsme Londýn jejich dodávkou Toyochev Trojan. Protože to byl původně karavan, vešli jsme se tam všichni čtyři. A protože byl drobet (hodně) upravený, schovaly se tam i zbraně, a že mezi nimi byly opravdu perly, které bych tu vážně nechtěl nechat.

„Jak se vlastně dostaneme z Ostrovů?“ ptal jsem se, když jsme vjeli na venkov.

„Kousek od Cardiffu nás bude čekat turecká loď - ale turek, který ji vlastní, je na výplatní listině IIA,“ řekl ten starší.

„Myslel jsem, že IIA dělá svoje agenty stejně jako třeba Eurocorp.“

„To ti nakecal Acroft, že jo?“ usmál se ten mladší trpce „To, co nevíš je, že ti do mozku dal i trasovací zařízení. Byl jsi pro ně jako maják, a mohli pro tebe kamkoliv a kdykoliv se jim zachtělo. Neboj, vypnul jsem to,“ usmál se, když viděl, jak jsem pobledl.

Přestože jsem měl před chvílí docela hlad, najednou jsem měl v ústech úplně sucho a nějak jsem nedokázal polknout.

„Takže...?“ zeptal jsem se s obavami z toho, co uslyším.

„Jo,“ kývl stařík „Celý to bylo jen divadýlko. Molyneux žije. Ty kódy na killswitch jsou ti k ničemu - jsou falešný. Zabili jste tam jen nastrčeného dvojníka.“

Nadechl jsem se a velmi šťavnatě jsem zaklel.

„Co teď?“ zeptal jsem se po chvíli.

A to už to vypadalo, že se dnešek docela vydařil.

„Docela dobrej nápad by bylo zabít Molyneuxe, ale to teď moc nepomůže. Hlavně proto, že je to nemožný,“ řekl ten starší.

„Proč ne?“ otázala se ho Scope.

„Protože je zahrabanej ve svý pevnosti, a je kolem něj obrovská kupa agentů. Nemusím dodávat, že tě na potkání zastřelí, že?“ ušklíbl se.

„Nemusíš,“ povzdychl jsem si „Dá se ten sledovač vytáhnout?“

„Dá, ale zaprvé je to riskantní a zadruhé to není dobrý nápad.“

„Proč?“ zajímal jsem se.

„Protože se dá použít ve tvůj prospěch. Teď máš to vysílání jen zablokované, ale doma ti trochu předělám firmware,“ ušklíbl se mladík „Až se v tom pohrabu, budeš mít vysílač plně pod svojí kontrolou a když budeš v průšvih, prostě ho aktivuješ. My pošleme pomoc.“

„To o mně, ale budou vědět,“ ušklíbl jsem se.

„Jistě, jenže bude to už jedno. Stejně o tobě každý agent podá zprávu velení, takže ONI budou vědět, kde jsi. My, ale ne. Zapneš vysílač a zavoláš si o pomoc.“ pokrčil rameny.

„Držte se, teďko je tu silnice dost hrubá,“ ozval se stařík od řízení.

„Nemohli jste přijet něčím lepším?“ ušklíbl jsem se.

„Jasně,“ zasmál se programátor „Přiletíme pro tebe vznášedlem s antigravem. Červený kobereček a pozvánka pro odvetný útok.“

„Aha,“ sklopil jsem oči.

Útěk rozhodně není žádná legrace.

„Jak jste nás vlastně našli?“ zeptala se Scope.

„Přes ten sledovač, samozřejmě," ušklíbl se programátor „Linux, protože je POŘÁD svobodný program, se taky pořád vyvíjí a chytrý programátor se dostane úplně všude. Včetně EC-SEIP."

EC-SEIP byl vyhledávací a informační program Eurocorpu, přístupný z domova přes internet a skrz veřejné terminály. Eurocorp sice tvrdil, že ho nesleduje, že soukromí občanů nade vše, ale každý agent (nebo programátor) věděl, že EC-SEIP je ten největší práškač na Ostrovech.

„Počkej - ty ses naboural do hlavního programu Eurocorpu?" podivil jsem se.

„Jasně," kývl s úsměvem „Protokol jako každý jiný a jako takový má svoje díry. Stačí o nich vědět."

Protože mi po té úpravě programu implantátu už hlavní procesor docela dobře fungoval, projel jsem diagnostiku. Ta ukázala, že - až na neaktivitu sledovače - je vše v pořádku. Rozhodl jsem se toho využít a pokusil se stáhnout z programátorova notebooku ten jeho Linux, a s nimi všechny díry EC-SEIP.

„Nezkoušej to," pobaveně se usmál.

„Ach jo," povzdychl jsem si „Co mě prozradilo?"

„Nic, ale každý to zkouší," zasmál se „Ale proč tak tajně? Stačilo se zeptat a poprosit."

„Ehm...," zarazil jsem se a nějak nevěděl co říct.

Během chvíle mi do paměti nahrál všechna slabá místa všech informačních systémů, které znal a které bych já mohl překonat.

„Proč tam chybí Linux?" zeptal jsem se na zjevné.

„Nic proti, ale Linux jako takový je - po letech vývoje - zabezpečený dokonale."

„Nic není dokonalý," podotkl jsem.

„Ale Linux se tomu blíží. Víš, IIA si občas najme nějakého hackera, aby se do systému zkusil dostat. Komu se to povede a na tu díru nás upozorní, dostane 50 tisíc dolarů. A věř mi, ty prachy za to stojí."

„Co jim brání těch informací zneužít?" namítl jsem.

„Nic," pokrčil rameny „Ale USA je jediný stát, kde se Linux používá. Nikde jinde dolary neutratíš. No a zatřetí - 50 tisíc je dneska DOST mastná částka. Nezdá se ti 50 tisíc a pocit bezpečí lepší varinta než dvojnásobek s agenty IIA v zádech?"

Musel jsem uznat, že má totálně pravdu.

„Tiše," zašeptal stařík „Lod' se tu má objevit do deseti minut. Tak to nepodělejte."

Auťáku jsme se zbavili u útesu. V moři ho budou s rozstříleným sledovačem hledat hodně dlouho.

„Jak dlouho...?" začala Scope

„PSST!" přerušil jí stařík.

„Tady," ukázal programátor na světlo na moři „Náš odvoz."

Kapitán byl opravdu turek, ale v hlavě se mi rozsvítila taková ta červená kontrolka. Nevím proč, ale začul jsem podraz. A to dost velký podraz. Když se za námi i před námi začalo střílet, už jsem věděl své. Kapitán slyšel na Britskou měnu. Scope i já jsme se schovali za stromy, ale věděli jsme že to dlouho fungovat nebude. První to schytal ten stařík. Po ráně z nějakého opravdu těžkého kalibru se mu hlava rozprskla na ramenech a než spadnul, stihl proudící krví ohodit programátora. Ten chtěl zaječet, ale nějak to nestihl a velká krvavá rána na jeho krku celkem jasně dávala najevo proč.

Ještě než programátor dopadl na zem, už jsem se hrabal v tašce se zbraněmi. Netrvalo mi to ani dvě vteřiny - věděl jsem, co chci.

Cyberdyn vyrábí sice hlavně mikročipy, ale pronikla i do zbrojního průmyslu. Spíše negativně - její zbraně jsou tak účinné, že jsou ve většině zemí zakázané, Británie není výjimkou. Samozřejmě, policie dbá na veřejné blaho - alespoň do té doby, dokud se nepřiplete do cesty agentovi Eurocorpu. Každý policajt je podmáznutý, a i kdyby se přeci jen něco semlelo, jsou podplaceni i politici a soudci, takže ve výsledku se dá vyšetřování zatáhnout nepříliš vysokou částkou. CGW-

06 byla jedna z nejlépe hodnocených zbraní než byla zakázaná.

Střela, která mě málem připravila o levé ucho, mě vrátila zpět do reality. Rychle jsem nacpal kapsy náhradními 40-patronovými zásobníky a do kapsy pro vysílačku jsem nastrkal pár granátů.

Scope už opětovně palbu, ale nepřítel bylo prostě moc. I bez HMN vidění mi bylo jasné, že jsme přečísleni minimálně čtyři na jednoho-a že to podle statistik nemáme šanci přežít. Do skupinky příliš odvážných agentů jsem vystřelil granát. Neměl jsem čas na pozorování toho jinak úchvatného divadla, zatímco jsem cpal do zbraně další granát jsem se snažil přesvědčit prsty, aby se mi moc neklepaly. Moc mi to nešlo.

“Sakra!” zaklela Scope “Neudržíme se!”

“Já vím!” zaskřípal jsem zuby a pokropil snipera, který odstřelil staříka. Koutkem oka jsem zaznamenal blížící se posily.

“Kriste těch je!” vydechla “Je tam snad stovka lidí!”

“OK. Změna taktiky. Kryj mě.”

Prudce jsem se zvedl a zatímco Scope střílela do nepřátel, přeběhl jsem k programátorovi.

Přes ten šok a vážné zranění stále žil.

“Poslouchej. Nemůžu mluvit, tak poslouchej opravdu dobře. Notebook. Admin, heslo je ew82k45c. Vezmi ho a zdrhejte. Tracer Tong pomůže.”

Prekvapeně jsem se mu podíval do očí. Programátor kývl a spokojeně se usmál.

Pak zemřel.

Popadl jsem ten notebook a doběhl zpátky ke zbraním. Tam to, ale vůbec nevypadalo dobře.

„VY SVINĚ!!“ zařval jsem vzteky.

Jedna kulka prošla Scope přímo spánkem. Sakra. Takhle by pěkná holka neměla skončit.

Nezdržoval jsem se s ničím, popadl jsem tašku, hodil si ji přes rameno a vběhl jsem do lodi. Celou cestu mě provázelo svištící střelivo, které se sem tam občas odrazilo od lodi.

Cestou jsem vyndal z tašky minu a nastražil jí nad dveře. Víc jak 20 vteřin času mi to rozhodně nedá. Paradoxně se mi víc hodí, když to nikoho nerozmetá. Zneškodnění jim zabere víc času než nahrazení mrtvých. Cestu mi znepríjemňovala posádka, ale protože to byli jen obyčejní lidé, proti mým reflexům a síle neměli šanci. Proběhl jsem lodí až k heliportu. A celou cestu jsem se modlil.

Sakra! JOOO!! Povyskočil jsem si. Celou dobu jsem se modlil, aby tu kapitán měl nějakou soukromou blbůstku, v tomhle případě malý vrtulník pro dva. Nebo pro jednoho a spoustu zbraní. Najednou se ozval výbuch a loď se zatřásla. Mina explodovala. Rozhodl jsem se rychle. Do vchodu jsem hodil granát a snažil se nastartovat. Ovládací terminál mi zprvu víc překážel, ale když jsem nahodil mainframe, navázal jsem spojení skrz implantát. Rotor se pomalu začal točit a generátor dunivě zahučel.

Ještě mi do startu scházelo dobrých deset vteřin, když se na heliport dostali první agenti. Naštěstí jsem byl skrytý a tak jsem je mohl celkem v klidu střílet. Zatáhl jsem za spoušť a tu skupinku, která zrovna vyšla schody, jsem dlouhou dávkou poslal zpátky dolů. Ale stále je nahrazovali další a další, ten zástup nekončil, až jsem nakonec musel vystřelit granát. Zásobník prázdný, granát fuč a čas přebít nemám.

Hodil jsem pušku do kabiny a sám jsem jí tam následoval. Rychle jsem přibouchl dveře. Nepomohlo to. Sklo nebylo neprůstřelné a mě zasáhla sprška střel. Trvalo to strašně dlouho, střely dopadaly jedna za druhou, už se mi zdálo že to nepřežiju, ale najednou déšť střel zmizel a s ním i loď. Malátně jsem zatřásl hlavou, moc to nepomohlo. Spíš mě rozbolela ještě víc. Pak se celá obloha rozzářila, strčilo mě to vpřed a ztratil jsem vědomí.

Svět je černý a bílý. A je plný fleků. Někdy jsou ty fleky bílé na černém, někdy černé na bílém. Občas je fleků víc. Teď je víc bílé než černé. Najednou se černá rozestoupila a tenhle dokonalý černobílý řád narušila žlutá koule.

Malátně jsem vstal. Už to samo bylo nadlidský výkon, vzhledem k tomu co mi bylo. Jen jsem projel diagnostiku a sám jsem se zhrozil. Moje tělo ještě nikdy nebylo tak na hadry. Levá ruka byla skoro utržená, držela jen na slabém zbytku syntetických svalů. Levá noha na tom byla podobně. Energetický štít, chránící vnitřní orgány byl vypnutý, ale vnitřnosti to přežily relativně bez úhony. Podle všeho jsem vydal značnou část energie na stabilizaci otřesu mozku. Proto mě ještě pořád třetí hlava. Další, ještě větší, část energie moje tělo vynaložilo na stabilizaci zranění. Proto ten energetický štít nefunguje. Prostě nemá energii. Zamrazilo mě, když jsem zjistil, že mám pro syntetické svalstvo energii maximálně na 24 hodin. Pak se celý můj organismus zhroutl.

Děkoval jsem nebesům, že to taška s municí přežila a deset medikátů s ní. Šlehnul jsem si rovnou pět dávek nanobotů, tohle zranění bylo kritické. Lehnul jsem si na zem a snížil tak spotřebu energie na minimum. A protože jsem nic nemohl dělat, přemýšlel jsem. Co vím? Moc toho není.

Sestřelili mě raketou. Ztroskotal jsem na nějakém ostrůvku, kterých je na téhle straně pobřeží sice málo, ale jsou tu. Měl jsem obrovské štěstí. Eurocorp si myslí, že jsem mrtvý a neaktivní transmitter jim to možná dokáže. Ne, tohle je blbost, že mi transmitter deaktivovali už vědí, ale budou mě hledat podle energie. A protože je štít vypnutý, žádnou energii tu nenajdou a pomyslí si, že jsem na šrot. Aspoň doufám, že je to napadne. Co mám? Ještě pět medikitů a spoustu zbraní. A taky nedostatek energie. Musím se do 24 hodin dostat k nějakému dost výkonnému zdroji, nejlíp přímo k reaktoru. Jinak jsem v háji. Co dělat? Netuším. Vůbec netuším. Conolly sice říkal něco o chlápku jménem Tracer Tong a jeho existenci mi potvrdil i ten programátor. Ani nevím, jak se ten hacker jmenoval. Jo. Tracer Tong v Hongkongu je dobrá volba. Až ho najdu, víceméně můžou nastat dvě možnosti. Buď mi pomůže, nebo mě udá. A protože každý, koho jsem znal, je už mrtvý, v případě možnosti č. 2 nebude problém v nastoleném trendu pokračovat.

V té chvíli mě vyrušil minipočítač. Zranění nebo v mém případě spíš poškození, už nanoboti opravili. Rozhodl jsem se rychle napřed se musím odsud dostat a jediná možnost je plavat. Do té ledové vody se mi ani trochu nechtělo, ale čas se krátil.

Když jsem doplaval na druhý břeh, zjistil jsem, že tu loď zapálili a kapitána s posádkou postříleli. Naštěstí tam bylo i něco padlých od Eurocorpu. Zatím se neobtěžovali své mrtvé odnést. Policie byla podmáznutá, tak proč spěchat. Dost mi udělal radost relativně použitelný oblek a prakticky nepoškozená neprůstřelná vesta. A pak že obírat mrtvoly se nemá. Jak se říká, mrtvý prd ví. Protože můj čas se neúprosně krátil, musel jsem prohledávání mrtvol zanechat a vyrazit. Dost mi usnadnilo rozhodování kapitánovo soukromé auto. BMW Vitalis.

Nebylo nijak nápadné, přesto bylo výkonné a hlavně, mělo modul pro dobíjení různých zařízení.

S radostí jsem si vytáhl triko, povolil neprůstřelnou vestu a do terminálu jsem zapojil kabel. Dobíjecí terminál jsem pak přilepil na hrudní koš, kde sídlila baterie. Princip byl jednoduchý. Aby se nemusela porušovat kůže a riskovat tak infekce, dobíjela se baterie skrz kůži magnetickým polem. Startér protestoval, ale tu energii jsem zoufale potřeboval. Moc jsem se nezdržoval a vyrazil zpět do Cardiffu. Místní nemají metro, ale je tam tramvaj a elektrifikovaná železnice. Podle minipočítače mi bohatě bude stačit univerzální dobíječ-kterých se všude válí mraky, dost vysoké napětí a pár minut času. Tramvaj bude stačit. Taky mě informoval, že se vybíjení mé baterie zastavilo. Svaly si braly energii z auta.

Protože syntetické nafty mělo auto víc než dost, zatmavil jsem okna, začal jezdit podle předpisů a abych nějak zabil čas, pustil jsem si rádio. Bohužel, hned první zpráva byla o mě. „...velmi nebezpečný zločinec,“ zachytil jsem jeden hlas. Molyneuxe jsem poznal naprosto bezpečně.

„Dobrá vážení, slyšeli jste je nepravděpodobné, že se Kyle Simmons, jinak zvaný Shadow, pokusí zůstat na Ostrovech, proto prosím omluvte přítomnost ozbrojených složek Eurocorp. Inc. na všech trajektech, lodích, u celnic a ve vlacích, jedná se o vaše vlastní bezpečí. A nyní už slibovaná předpověď počasí na zítřek a příští...“

Přeladil jsem na jiný kmitočet, ale výsledek byl stejný, na všech stanicích po Ostrovech dávali lidem na vědomí, že hodlám zdrhnout. Ale jestli zburcovali všechny agenty na to, aby mi zabránili dostat se pryč z ostrovů...znamená to, že ve městech bych měl být relativně v klidu. Tolik agentů, aby

hlídali hranice a ještě mě naháněli, zas Eurocorp nemá. Ve městech budou akorát policajti a ti pro mě nepředstavují nějaké větší ohrožení. Jediný problém by mohl nastat, kdyby jen Molyneux čekal na udání, aby mohl do příslušného města poslat likvidační četou. A jako že on to stopro udělal. Zatraceně. Už jen z principu to nebude jednoduchý. Uprchlík je předvídatelný asi tak hodinu, nanejvýš dvě po útěku - potřebuje zbraně, peníze, úkryt a pak pryč ze země. Teď hlavně nezpanikařit. To, že mě zatím nenašli, je pro mě velmi dobré, jestli se mi povede schovat alespoň na další dvě hodiny, pozornost veřejnosti upadne a to mi dá možnost alespoň někde sehnat energii. A v tom je problém-jakmile se jí pokusím čerpat, podle úniku energie mě můžou najít. Což znamená jen jedno, budu sice mít energii i pro štít, ale za cenu totálního odhalení. A každéj polda, každéj agent a každéj pankáč mi půjdou po krku.

Auto jsem zaparkoval pod most poblíž města a motor jsem nechal běžet. Stav se tak zlepšoval a baterie se trošku dobíjela. Nic moc, ale jestli se minipočítač v mozku neplete, zbytek nádrže mi dá dalších 17 hodin k dobru. Kdybych měl plno, jen pro implantáty a syntetické svaly vydrží energie na dvacet let-nejvíc jí ubývá při rozsáhlém poškození systémů a taky při ochraně vnitřních orgánů. A taky...taky...chrrr...

Najednou jsem sebou cukl a podvědomně jsem tasil zbraň. Prudce jsem se narovnal a zuřivě se rozhlédl kolem sebe. Byla tma jako v pytli a motor neběžel.

„Došlo palivo.“ zazněl palubní počítač „Technické služby byly kontaktovány. Vydržte prosím, pomoc je na cestě.“

ZATRACENĚ!!!

Pokračování příště
Autor: Zmařas

Vydává: AIRSOFT KLUB DEJVICE
www.airsoftdejvice.cz
info@airsoftdejvice.cz
carlos.akd@seznam.cz
AKD 2011